AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

STEVILKA 41 | JOLIET, ILLINOIS, 18. APRILA 1916 | LETNIK XXV.

Boj za Verdun že deveti teden.

Francozi napadli nemške linije pri Douaumontu, a bili z velikimi izgubami odbiti.

Boji ob Soči in v Tirolih.

Rusi se gibljejo ob Stripi in Dnjestru. Novice z drugih bojišč.

Berlin, 13. apr. (Brezžično v Sayville.) — V danes objavljenem dnevnem poročilu avstro-ogrskega vojnega vodstva je rečeno med drugim:

"Na italijanskem bojnem torišču je sovražno topništvo v več frontnih odsekih razvijalo običajno delavnost. Na obeh straneh v Ponale držeče ceste je prišlo do novih bojev."

Lah odbit na več točkah.

Dunaj, 15. apr. — Vojni urad je nocoj izdal sledeče poročilo o vojskovanju proti Italijanom:

"Topniški dvoboji so se nadaljevali v takem obsegu, kakor je vreme dopuščalo. Avstrijske čete so zavzele neko laško postojanko na Mrzlem Vrhu in odbile več protinapadov. Italijani so utrpeli težkih izgub. Naše topništvo je močno obstreljevalo italijanske postojanke pri Bovcu in Pontebbi.

"V suganskem odseku so italijanski poskusi, zasesti naše postojanke na višinah na obeh straneh Movaleda, izpodleteli.

"Ob tonalski cesti so naše čete zapustile obrambni zid južno od Sperona in zasedle bližnjo postojanko v ozadju.

"V odseku gore Adamello so planinske čete zasedle sleme Dosson Digenova."

Z balkanskega bojišča.

Berlin, 14. apr.—V današnjem dnevnem poročilu velikega glavnega stana je rečeno:

"Balkansko bojno torišče: Vzhodno od reke Vardar je sovražnik včeraj razvijal precej živahno topniško delavnost. V noči od 12. na 13. so sovražni letavci spuščali bombe na Gevgelij in Bogodance, a niso napravili škode."

Z ruskega bojišča.

Berlin, 15. apr. — V avstro-ogrskem glavnem stanu je bilo danes izdano sledeče uradno naznanilo:

"Sedem sovražnih zrakoplovov se je pojavilo nad Črnovicami; med njimi so bili štirje bojni zrakoplovi. Več avstro-ogrskih letavcev se je dvignilo k napadu in je po dveurnem boju v zraku zbilo en bojni zrakoplov na razdaljo 30 čevljev. Sovražni oddelek je potem pobegnil. Poškodovan zrakoplov je pristal blizu Bojana med rusko in našo linijo. Avstro-ogrski topničarji so ga razdejali."

Vse po starem.

Petrograd, 15. apr. — Vojni urad je nocoj izdal sledeče poročilo o podjetjih na vzhodni fronti:

"Sovražno topništvo je bombardiralo Ikskulsko predmostje. Severno od Smorgona so Nemci ob svitu v soboto zopet začeli ofenzivo, a vsled našega osredotočenega streljanja so bili vsi poskusi prodiranja brezuspešni. Sovražnik se je posluževal izstrelkov zadušljivega plina v pripravljalnem bombardiranju.

"Južno od postaje Olyka smo napredovali na več točkah."

Rusi blizu Trebizonda.

Petrograd, čez London, 16. apr. — Vojni urad je naznanil danes, da so bile turške čete v Kavkazu izgnane iz postojanke kakih sedemnajst milj vzhodno od važne luke Trebizond. Ta luka je bila cilj zadnjih ruskih podjetij ob tej fronti.

Pred kratkim so se turške čete zbrale v svrho, da vzamejo nazaj Erzerum. V tozadevni bitki, ki je trajala šest dni, so Rusi zmagali, nakar so zopet začeli prodirati.

Z zapadnega bojišča.

Berlin, 13. apr., brezžično v Sayville. —Francoske izgube na usmrčencih in ranjencih v bojevanju okrog Verduna, pravi Ueberseeische Neuigkeitenagentur, so precenjene dosedaj na skupno število 150,000 častnikov in vojakov, ali kake štiri vojne zbore. Nadalje pravi:

"Po nekem dopisniku s fronte razširjajo francoska oblastva poročila o težkih nemških izgubah pred Verdunom. Poročajo, da je 18. vojni zbor izgubil 17,000 častnikov in vojakov v naskoku na Vaux. Ta voj se ni nikdar udeležil bojevanja za vas ali trdnjavico.

"Francozi cenijo nemške izgube na okrog 200,000. Nemške izgube na srečo niso bile v razmerju z važnostjo nemških pridobitev. Poleg tega je bil med številom usmrčencev in ranjencev velik odstotek vojakov, ki so bili samo lahko ranjeni.

"Nemci so sedem tednov pokopavali mrtve Francoze na bojišču in reševali francoske ranjence, torej so zmožni preceniti število francoskih izgub, ki so precenjene na 150,000, ali štiri vojne zbore."

Nemški topovi grmijo.

Pariz, 14. apr. — Nemci pred Verdunom strašno bombardirajo francosko linijo, bržkone v pripravo nadaljnjega pehotnega navala na kaki točki.

Bombardiranje je bilo zlasti ljuto proti linijam zapadno od griča 304 na zapadnem bregu reke Meuse, kjer je bil zadnji nemški napad osredotočen.

Noben pehotni napad ni bil poskušen danes, a včeraj je bil poskus prodreti v francoske postojanke južno od Douaumonta odbit.

Nemci pripravljeni za nov napad.

London, 15. apr. — Nemci so danes zopet začeli sistematično streljanje s topovi na severozapadni fronti pred Verdunom, kar znači priprave za obnovo ljutega bojevanja zapadno od reke Meuse.

Nemški težki topovi obstreljujejo francoske zakope na severozapadnih bregih griča 304, ki bo prejkone cilj prihodnjega velikega nemškega naskoka. V presledkih so Nemci obstreljevali Esnes in druga vezišča v ozadju francoske linije.

Francoski napad baje odbit.

London, 16. apr. — Francoske čete so začele snoči nenadno ofenzivo južno od Douaumonta, severovzhodno od Verduna. Uradno naznanilo vojnega ministrstva v Parizu pravi, da se je napad končal v zavzetju nemških zakopov. Berlin poroča, da je bil napad odbit s težkimi izgubami za Francoze.

Pošta pridržana.

New York, 13. apr. — Danski parnik "Frederik VIII." je dospel danes semkaj, toda brez 597 vreč pošte, vzete na krov v Kodanju. Britanska oblastva so jo pridržala v Kirkwallu v svrho preiskave.

Poštni rop.

London, 13. apr. — Sir Edward Grey je izjavil v parlamentu na neko interpelacijo, da so bili vrednostni papirji za 2 milijona funtov sterlingov odvzeti pošti med Holandijo in Združ. Državami. Pristavil je, da so nevtralne dežele podale protest in se vrše pogajanja.

Zaplenjeni so bili vrednostni papirji, ki so bili nemškega izvora. Izročeni so bili sodišču za zaplenjeno blago.

Skrbijo za 3. vojno zimo.

Berlin, 13. apr. (Brezžično v Sayville.) — Na sestanku županov nemških mest, ki se je vršil pod predsedstvom berlinskega nadžupana drja. Wermuth, je bilo izdano naznanilo, v katerem so bile predlagane potrebne naredbe za razdelitev živežnih zalog v prihodnji zimi, tretji med vojno.

Naznanilo kaže na to, da je tekom zadnje zime zaradi nezadostne organizacije nekaterim mestom nedostajalo krompirja in kruha. S predlaganimi naredbami hočejo preprečiti obnovo takih prigodkov. Nameravane naredbe se tičejo uravnave razdelitve mleka, sirovega masla in mesa.

Ladja jadrnica torpedirana.

Barcelona, 13. apr. — Ruska ladja jadrnica "Imperator" je bila v Sredozemskem morju po avstro-ogrskem podmorskem čolnu torpedirana. Devet mož posadke, od katerih je bilo nekaj ranjenih, je izkrcal neki holandski parnik.

Jadrnica "Imperator" je bila 313 ton velika in je odjadrala dne 23. febr. iz Gulfporta, Miss., v Marseilles.

Napetost med Z. D. in Nemčijo.

Washington, D. C., 16. apr. — Govorice o bližnjem prelomu diplomatske zveze z Nemčijo se raznašajo v zaveznem glavnem mestu, vendar ne morejo vzbuditi nobene razburjenosti v krogih članov kongresa. Demokratski, kakor republikanski senatski voditelji odkrito izjavljajo, da ne pripisujejo govoricam najmanjšega pomena; vendar pristavljajo, da ne vedo, kakor misli ravnati predsednik. Nova "ostra nota" bo prejkone vse, kar ukrene. Da ne pride do preloma, sklepajo iz tega, ker je predsednik zagotovil, da noče storiti nobenih odločilnih korakov, ne da bi stvar prej predložil kongresu.

Preiskava se nadaljuje.

New York, 14. apr. — Zavezno oblastvo se dalje trudi, zaslediti zarotnike, ki poskušajo razstreljevati ladje s strelivom za zaveznike. Prejkone so bili zarotniki delavni tudi v drugih mestih, posebno v Savannah in New Orleansu.

Osem Nemcev je baje izdelovalo bombe, devetega v zvezi iščejo. Ta nevarni človek je baje neki dr. Walter Scheele, načelnik neke tovarne za kemične tvarine v Hobokenu.

Policija je dognala, da so v njegovi tovarni "nabijali" peklenske stroje. Dokazi so na razpolaganje. Štirje izmed prijetih so baje že priznali.

VESELE VELIKONOČNE

praznike vsem našim cenjenim naročnikom, sotrudnikom in prijateljem. Aleluja!

Amerikanski Slovenec.

Villa baje mrtev, govorica ni potrjena.

Mehikanci poročajo, da je voditelj razbojniške tolpe že pred dnevi podlegel rani.

Krvav spopad v Parralu.

Oddelek ameriških konjikov napaden v mehikanskem mestu.

El Paso, Tex., 13. apr. — Ameriško konjištvo, pod vodstvom majorja Frank Thompkinsa in sestavljeno iz vojakov 13. konjiškega polka, je prijezdilo v rudarsko mestece Parral, misleč, da se tu skriva Villa.

V spopadu z meščani, ki vsi sočuvstvujejo z Villo, je bilo več nego petdeset Mehikancev usmrčenih. Od amerikanskih vojakov je bil eden usmrčen in eden ranjen.

Američani vkorakali v Parral.

El Paso, Tex., 13. apr. — Carranžov poveljnik v Juarezu, general Gavira je prejel od mehikanskega vojnega ministra Obregona uradno brzojavko, ki vsebuje naslednje podrobnosti o pocestnih bojih v Parralu med ameriškimi četami in mehikanskim prebivavstvom:

"V želji, da izve armada o pomilovanja vrednih prigodkih, ki so se pripetili včeraj v Parralu, Chihuahua, Vam naročam, izročiti sledeča dejstva Vašim podrejenim poveljstvom in časopisju v objavo.

Proti dogovoru.

"Ob eni uri popoldne je prijezdil 500 mož broječ ameriški oddelek v mesto, in mestna oblastva so nemudoma pozvala poveljnika tega oddelka naj zapusti mesto.

"Ameriški poveljnik se je nameraval pokoriti tej želji, ko so meščanje priredili protesten shod proti dejstvu, da so ameriške čete vkorakale brez dovoljenja.

"Civilna oblastva so poskušala preprečiti spopad, ali z razpoložnimi redarji niso zmogla tega.

Pocestni boj.

"V sledečem boju je bil, kolikor je doslej znano, en ameriški vojak usmrčen, dočim je bilo več meščanov ranjenih. Županu ter generalom Garcia, Lozana in Hernandez se je končno posrečilo, pomiriti prebivavstvo in odvrniti nadaljnje izgrede. Prigodek bi bil sicer brez dvoma "zavzel mnogo večji obseg". Ameriške čete so potem zapustile mesto.

"Naznanil sem prvemu načelniku te podrobnosti. — (Podp.) Obregon."

Carranzovo poročilo o spopadu.

Washington, D. C., 13. apr. — O pocestnih bojih med ameriškimi četami in civilnimi prebivavci v Parralu je general Carranza poslal svojemu tukajšnjemu poslaništvu sledeče poročilo:

"Na obeh straneh so bile zaznamovati izgube. Carranzove čete so podpirale Američane pri zopetni napravi reda. Na zavezno vlado Združenih Držav bo naslovljena prošnja, izprevideti nevarnost, ki mora biti v nadaljnjem razburjanju prebivavstva.

Neuvaževano svarilo.

"V tej zvezi bodi pokazano na to, da je mehikanska vlada koj v začetku opozorila zavezno vlado na to, da bi bilo nemodro, dovoliti ameriškim četam prehod skozi mehikanska mesta, ker bi se v nepričakovanem trenotku ne dalo izogniti razporom med četami in prebivavstvom. Ameriška zavezna vlada se je izrekla pripravljeno, dati voditeljem svojih čet potrebna navodila. Mehikanska vlada obžaluje prigodek, ki ga pa ni mogla preprečiti.

Zahteva umeknitev ameriških čet.

"Mehikanska vlada zatrjuje torej potrebo, da zavezna vlada umakne svoje čete iz Mehike, da se ne ponudi priložnost za prelom dobrih in prijateljskih odnošajev, ki sta jih obe deželi dolžni vzdržavati."

Ekspedicija se nadaljuje.

Washington, D. C., 15. apr. — Po kratki izjavi, da program kaznovalne ekspedicije v Mehiki ni bil izpremenjen, pravi vojni minister Baker v kratkem pismenem naznanilu sledeče:

"Kakovost ekspedicije v Mehiko je ista kakor v začetku. Naše čete sodelujejo s četami Carranzove vlade in bodo nadalje poskušale doseči nameravani namen. Izdana povelja niso bila izpremenjena in izprememba tudi ni nameravana."

Villa baje mrtev.

El Paso, Tex., 16. apr. — Villa je mrtev, kakor je rečeno v neuradni, iz Chihuahue dospeli brzojavki. Kje je bil Villa pokopan, je baje izdal neki bivši Villov častnik, ki si je s tem, kakor pravijo, odkupil svobodo. Pravijo celo, da so truplo že izkopali blizu San Francisco Borje in na levem kolenu zasledili strelno rano.

Kaj pravijo v Washingtonu.

Washington, D. C., 16. apr. — Če je Francisco Villa res mrtev ,se imajo ameriške čete nemudoma umekniti iz Mehike. To brezpogojno izjavo so nocoj izdali na odgovornem mestu, ko so iz mehikanskih virov dospela poročila, da so Villovo truplo našli in se prepelje na posebnem vlaku v Chihuahuo.

Iz amerikanskega vira ta vest do pozne ure ni bila potrjena.

K spopadu v Parralu.

San Antonio, Tex., 16. apr. — Iz prvega poročila, katero je prejel danes general Funston o napadu na ameriške čete v Parralu, je razvidno, da je bil prigodek mnogo resnejši, nego je bilo posneti iz prvih poročil. Po tem poročilu majorja Tompkinsa so bile Carranzove čete, ki so napadle mali oddelek ameriških konjikov. Štirideset mehikanskih vojakov, med njimi enega majorja, kakor tudi enega civilista, so Američani usmrtili med umikanjem v svoje taborišče. Na ameriški strani sta padla dva moža. Šest, med njimi major Tompkins, je bilo ranjenih. Rana majorja Tompkinsa je lahka.

POMAGAJMO REVEŽEM V STARI DOMOVINI!

V zadnji številki "Amer. Slov." smo začeli nabirati doneskov v podporo slovenskim beguncem ter vdovam in sirotam padlih slovenskih vojakov iz vseh delov slovenske domovine. Več o tem je povedano v oklicu, ki je v drugič objavljen na 4. strani te štev. A. S. Rojaki in rojakinje, ne pozabite svojih trpečih bratov in sester, mater in očetov!

Drugi izkaz darov priobčimo v prihodnji petkovi št.

Živežni izgredi na Rumunskem.

Rim, 13. apr. — Živežni izgredi so se pripetili v rumunskih mestih Braila, Sulina in Constanza vsled naznanila, da proda Rumunija veliko zalog žita Nemčiji. Čete stražijo nemške konzulate.

VILLA IN NJEGOVI PRISTAŠIŠ DOBRO ZALOŽENI S PUŠKAMI IN STRELIVOM.

Predno je Villa napadel Columbus, N. M., ni bilo zanj in za njegove pristaše pretežavno, preskrbeti si orožja in streliva iz Združenih Držav. "Villova armada, ki jo Američani tako brez spotikljaja imenujejo tolpo banditov ali razbojnikov, je bolje opremljena in pripravljena, nego ameriška armada," je rekel nedavno v Chicagu J. S. Berger, bivši zaupni agent za Villo. Rekel je, da je Villa potrošil $10,000,000 za orožje in strelivo, in je pristavil: "Če naši vojaki mislijo, da pojdejo na zabavno potovanje v zasledovanju Ville, bodo razočarani. Treba bo najmanj dveh let in vseh naših vojakov, da ga ujamejo. Villa ima armado 15,000 mož in vsak tisoč njegovih privržencev je vreden desetkrat toliko Američanov v položaju, kakršen je ta. Villova armada bo naraščala. Podpihoval bo mehikansko sovraštvo do Američanov in pridobil na tisoče Carranzovih čet." Št. 1 na sliki je Villa, pregledujoč puške, prejete iz Združenih Držav; št. 2 je tipičen mehikanski pešak; št. 3 je polkovnik Francisco Arraganda, poveljnik Villove telesne straže, kot drugi v poveljstvu z aVillo.

VAŽNO! VAŽNO!

Ker slučajno rojaki vprašajo: "Kaj bo z denarjem, če Avstrija ne zmaga?" odgovarjamo, da tega ne vemo. Sicer se ni bati, ker je Avstrija že pridobila celo Srbijo, Črnogoro, skoro vso Albanijo in Poljsko.

Ne branimo, pa tudi ne svetujemo pošiljati **v starokrajske hranilnice denar zdaj na obresti, svetujemo pa vsem onim rojakom, ki imajo kak dolg v Avstriji, da se poslužijo te ugodne prilike in dolg plačajo,** ker krone ne bodo ostale nizke več dolgo. Prej so stale $205.00 za **1000 kron, a zdaj samo $1[illegible]00.** Če nimate zdaj denarja, se ga izplača izposoditi, da **zdaj plačate dolg in si prihranite denar.** Skoro gotovo Vam ne bo nikdar žal.

Danes pošljemo v staro domovino:

	Kron		Kron
Za $ .85....	5	Za $ 26.90....	200
" 1.50....	10	" 40.25....	300
" 2.20....	15	" 53.75....	400
" 2.85....	20	" 67.25....	500
" 3.55....	25	" 80.50....	600
" 4.20....	30	" 94.00....	700
" 4.85....	35	" 107.00....	800
" 5.50....	40	" 120.50....	900
" 6.25....	45	" 131.00....	1000
" 6.90....	50	" 262.00....	2000
" 7.60....	55	" 393.00....	3000
" 8.20....	60	" 524.00....	4000
" 8.90....	65	" 655.00....	5000
" 9.55....	70	" 786.00....	6000
" 10.25....	75	" 917.00....	7000
" 10.90....	80	" 1048.00....	8000
" 11.60....	85	" 1179.00....	9000
" 13.45....	100	" 1310.00....	10,000

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da denar ne bo izgubljen. Ko smo prepričani, da ni bil izplačan, denar vrnemo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
bančni oddelek,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, największi in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 17. apr.—Velika noč, dan Gospodovega vstajenja, je zopet pred nami. V Ameriki bomo obhajali ta prelepi praznik v miru veselega srca. Vendar naše veselje ne bo popolno, kajti naša srca so prepolna misli na našo staro domovino, in ta misel je žalostna, kakor je žalostna usoda naše stare domovine. Toda v zaupanju, da tudi njej napoči dan vstajenja in boljšega življenja, ji pošljimo prisrčen pozdrav: in ta naš pozdrav izrazimo z dejanjem na ta način, da položimo "domu na altar mal dar"! Tem potom opozarjamo vse naše čitatelje na Amerikanskega Slovenca oklic "Pomagajmo revežem v slovenski domovini", ki je v tej številki objavljen v drugič. Najlepše boste obhajali letošnjo Veliko noč, če se odzovete temu oklicu in pošljete kak dar za slovenske begunce ter vdove in sirote padlih vojakov slovenskih. In gotovo se odzovete, če niste brez srca. Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze!

— V bolnišnici sv. Jožefa se nahaja že nekaj dni g. John Veselič. Pravijo, da bo kmalu ozdravel.

— G. John Samsa, sin rojaka Lovrenca Samsa v Peshtigo, Wis., je prišel v Joliet v petek na obisk k družini Bahor.

— G. Ignac Česnik, ustanovitelj slovenske farmarske naselbine Willard, Wis., se je mudil v petek tukaj po svojih opravkih. Tamošnja mlekarna baje izvrstno uspeva in donaša slovenskim farmarjem do $1,000 dohodkov na mesec; willardski sir je na najboljšem glasu že daleč naokrog. Hišo s prodajalno poleg kolodvora v Willardu je nedavno kupil g. Česnik, ki se menda preseli tja iz svoje farme. Tekom svojega županovanja je zelo skrbel za napravo novih cest in poti, tako da je bilo narejenih v dolgosti 26 milj. —Ob tej priliki omenjamo, da se je pred kratkim povrnil na svojo farmo v Willardu tudi g. Korevec iz Jolieta.

— Pri volitvah zadnjo soboto je bil predlog o izdaji $200,000 v bondih za šolske stavbne svrhe odklonjen. Večina proti nadaljnjim izdatkom šolskega denarja je bila 1,231, in sicer je bilo skupaj oddanih glasov 2378 za in 3609 proti predlogu.

— "Delavska vojna" v Jolietu še traja. Obe stranki stojita trdno na svojem stališču za in zoper "open shop". Sicer je bila ta vojna dosedaj nekrvava in popolnoma mirna. Pravijo, da še ne bo izlepa končana.

— Pismo iz starega kraja. G. Jos. Legan, slovenski gostilničar, je prejel te dni od svoje sestre pismo, iz katerega posnemamo sledeče:

"Žužemberk, 5. febr. 1916. Dragi brat!... Ti naznanim, da sem Tvoje pismo prejela dan pred sv. Tremi kralji. Prav veseli me, ker pišeš, da ste vsi zdravi; tudi mi smo zdravi, hvala Bogu. In se Ti prav prisrčno zahvaljujem za Tvojo dobroto in ljubezen do mene, ki me ne pozabiš. Dobila še nisem denarja. Meni si poslal listek od Mančnega denarja, si se zmotil; jaz sem Manci potem poslala listek, pa ni dobila ne pisma, ne listka. V našem kraju je zdaj toliko pisarjenja, da se prav malo brigajo za pisma; iz Amerike bolj gotovo pride, kakor iz Gorenjskega. Škoda denarja, če se izgubi; išči, če ne bo že prepozno.

"Ljubi moj brat! Ko bi jaz mogla popisati, kako je zdaj pri nas, ali ne morem. Druzega ne rečem kakor: vojska je strašna reč. Draginja je taka, da bomo nagi in bosi hodili. Vatel kotenine stane 2 kroni, če jo imajo tudi že 10 let v prodajalni. Milo (žajfa): prej 4 kr., zdaj 25 kr. Pa vse do najmanjše reči vse tako drago. Zdaj denar nič ne velja. Kmet ima pa za vse določeno ceno, kar proda. Vola imamo še zmeraj samo enega; si ne upamo kupiti, pa bo kmalu čas kmetovati; saj ljudje celo zimo delajo kakor poleti, kateri ima s čim. Od sv. Martina do sv. Miklavža je bila taka zima, da je vse škripalo, potem pa zmeraj brez snega in gorko, da ljudje orjejo celo zimo. Tega še noben človek ne pomni. Saj naši vojaki zlaglje prestajajo, ko ni mraza. Pretečeni mesec je šlo spet veliko mož k vojakom. V naši soseski je bil tak jok, da ni za misliti. Ubogi možje! Naš bratec ni še šel, pa v kratkem pojde, ubogi revež. Koliko gorja je že in bo še na svetu! Naj povem to-le: Iz Stavčje vasi Jernejovec je šel k vojakom zdaj 21. m. m. Žena je bila v otročji postelji tri dni, to se ve, da je morala biti žalostna do konca, ker je ostala doma sama s 7 majhnimi otroci, največji je star 11 let. In v takem stanju je kar trda postala, in čez 9 dni je že umrla in je zapustila 10 otrok, eden je že pri vojakih, eden v Ameriki, eden se uči za mizarja, torej 10 sirot brez očeta, brez matere! Telefonirali so do njega, ali prišel je in srečal, ko so jo nesli k pogrebu. Revež se je vsakemu človeku smilil. Moj Bog, kaj je zdaj na svetu. Tudi za našega sinka zmeraj poslušamo, kdaj bomo zaslišali to strašno novico. Pa ne bo dolgo, da bo nabor in šel bo gotovo. Oh, ubogi moj otrok, kako se mi smili! Jaz cele noči ne spim, ali vdati se moramo v božjo voljo, pomagati si ne moremo prav nič. Oh, koliko sem jaz na njega zidala! Jaz sem mislila, da bo on nam vsem največje veselje delal, pa bo Bog drugače obrnil, namesto veselja bo žalost.

"Tona je včeraj voli kupila, je dala 2,600 kron, če jih le ne bodo vzeli. Zdaj imajo še dva stara prešiča, pa so zdaj tako dragi: 1 gld. 85 kr. kilo. Mi pa nimamo nič mladih, od sesca stane par od 90 do 100 gl. Strah je zdaj.....

Zdaj pa lepo pozdravim" itd.

Aurora, Minn., 11. apr. — Cenjeni urednik! Prosim za malo prostora, da napišem par besed, kako se imamo v tem severnem tečaju.

Aurora, Minn., je majhna slovenska naselbina, in obraščena je krog in krog z malim, nizkim, gostim drevjem. Pa list A. S. ima precej veliko naročnikov tukaj, pa ne eden se ne domisli, da bi dal kak dopis o delavskih razmerah.

Mislili smo, da bojo dobri časi. Pa bojo ali pa ne. Kar se tiče dobrih časov, skoraj ni kaj hvaliti. Plača ni dosti boljša, kakor je bila; ljudi je pa tukaj jako dosti brez dela, in še zmeraj vrejo notri, pa marsikateri se opehari. Tuj človek tukaj težko dobi delo, zato ker nas je domačinov dosti. Nikarte verjeti, ki pisarijo, da je dosti dela v Aurori, Minn. Vsaki dan pride sem dosti tujih ljudi za delom, pa ga malokateri dobi: po celi teden hodi od rova do rova, pa nikjer nič ni. Zatorej rojaki, kateri ima delo, naj bo že kjerkoli, naj ga drži, tukaj ga je težko dobiti. Pa še posebno za take, ki imajo familije, je jako slabo: delo pusti, pa ga pride sem iskat, a tukaj ne more dobiti stanovanja; če ga pa dobi, je pa drago. Pa saj drago je vse, kakor povsod, zaslužek je pa majhen, tako da si težko pokriva eden ali drugi svoje izdatke. Za nas trpine ne bo nikoli nič boljše: če nam prav družbe poboljšajo plačo, gredo pa tudi na drugi strani cene gori, tako da en delavec samo delaj in garaj na vso moč, a kaj ima od tega? Trudne roke, nič drugega.

Še to moram omeniti, da so ustanovili slovenski mladeniči godbo na pihala, in mi vsi skupaj imamo upanje, da bo to godba prve vrste, zakaj? Zato, ker so vsi "fajn in zauber" fantje, in imajo tudi veselje do godbe. Slovenski muzikalični fantje! Kateri še ni pri tej godbi, naj pristopi zraven, zdaj je krasna in ugodna prilika; kolikor vas bo več, toliko boljša bo godba. Pa vsi godci Slovenci! To mora biti fajn godba. Samo eden je, da ni slovenske krvi, in to je vodja godbe, on je rodom Italijan.

Cenjeni bralec, verjemi, kar poročam v tem dopisu, to ni laž. Kadar se bo kaj izboljšalo, bomo že poročali v enem listu ali v drugem.

Zdaj se nam bliža Velika noč. Voščim vam vsem bralcem in bralkam vesele velikonočne praznike, da bi veseli zapeli: Gospod je vstal! Aleluja! S pozdravom na vse Slovence **Z. J. K.**

Linden, Calif., 10. apr. — Dragi mi Am. Slovenec! Dam vam vedeti, da sem se preselil semkaj. Tukaj smo začeli kositi mrvo. Ker smo imeli to zimo dosti dežja, hvala Bogu, vse dobro kaže, žito in trava in sadje. Včeraj sem čebele v bakse ogrebal, kjer je bil roj. To so moje čebele, prvi roj je moj, mi ga je gospodar daroval, ki ima dosti čebel, in ker se zanje več ne briga, mi je rekel, da jaz lahko vse roje dobim, kar jih bo letos. Zdaj je prišla huda vročina; danes je tukaj kazal termometer v senci 80 stopinj. Želim vam dosti naročnikov in vsem Slovencem po vsem svetu veliko sreče. Z Bogom!

G. F. M. Some-Bruder.

Sheboygan, Wis., 11. apr. — Tukaj v našem mestu nesreča tudi ne počiva. Dne 10. apr. je povozil vlak do smrti Elizabeto Rencelman, staro 43 let. Ta ženska je bila dobro znana kot dobra in katoliška mati. Pretečeno leto 1915 ji je umrl njen soprog dne 28. aprila. Zapustila sta 6 svojih otrok, najmlajši je star okoli 2 leti. Ta družina je bila jako katoliška. Mi Slovenci dobro vemo, koliko so se trudili za našo farno cerkev sv. Cirila in Metoda. Dobri oče zapuščenih otrok nam je marsikaj pomagal. Njegovi otroci so jako muzikalični; to so pokazali pri naših dramatičnih predstavah. Sedaj so pomilovanja vredni, ki so ostali tako zapuščeni. Mati je bila namenjena iti k daritvi sv. maše. Upati je, da se njena duša že veseli v rajskem veselju. Kako se je zgodila nesreča? Šla je zjutraj ob 5. uri k sv. maši in je šla čez železnico. Bilo je zelo veterno; in veter ji vzame klobuk in je hitro skočila ponj, in v tem hipu prileti osebni vlak. Odtrgal ji je glavo in po eni strani je vso razmečkalo. In tako je dobra mati zgubila življenje. Otroci pa so gzubili dobro mater. Žalujemo z njimi in jih pomilujemo, ker so tudi pomilovanja vredni.

Drugi dan, 11. aprila, zjutraj ob 7. uri je pa zopet druzega povozil vlak 7 blokov stran od prejšnjega mesta. Pisal se je George Schmidthauer in je bil star 18 let. Lokomotiva Chicago & Northwestern železnice ga je vrgla v stran. Obležal je z zlomljenim tilnikom.

Z Bogom! **Jakob Prestor.**

IZ STRELSKEGA JARKA.

Tičim v strelskem jarku in T[illegible]jem med gromenjem topov. Ostra burja žvižga, debele snežinke padajo, tako da je puškina cev že vsa pokrita s snegom. Akoravno sem toplo oblečen, me vendar mrazi. Že več dni je slabo vreme, je deževalo in na to je prišel sneg. Prejšnjo noč nismo nič spali; Lahi so napadali in mi smo jih morali odbiti. Vedeli smo, da bodo ponoči v varstvu teme "šturmali". Zato smo bili vso noč pripravljeni. Okoli polnoči me opozori moj tovariš na temne sence, ki so se bližale našim jarkom. Hitim javit poveljujočemu častniku in opozorim moštvo. Svetilne rakete in ročne granate so pripravljene. V temi zadoni strel. "Mia mamma!" zadoni glas v temi in truplo pade po tleh. V tem zadoni glas: "Avanti Savoya!" A pripravljeni reflektorji in svetilne rakete že osvetljujejo prestrašene vrste Italijanov. Mislili so pač, da smo mrtvi. Ročne granate lete med nje, strojne in navadne puške regljajo. "Avanti!" doni povelje, a nihče ne uboga. Spuste se v beg. Še done puške, a počasi postane spet mirno. To tišino motijo le vzkliki in stok ranjencev. Ko je solnce spet posvetilo čez mrtvaško polje, smo videli 22 ranjencev in 13 mrtvih. Med lahko ranjenimi se je nahajal tudi mlad poročnik, ki je tožil o slabi preskrbi armade. Ker je bilo jutro megleno, smo nemoteni mrtvece pokopali. Sanitejci pa so za silo ranjence obvezali in jih transportirali za fronto. Naših sta bila samo dva moža ranjena. Tako je življenje tu na fronti. Pozdrav vsem Ljubljančanom. — D. K.

IZ SOLKANA.

(Izvirno poročilo "Slovencu".)

Večkrat sem že nastavil pero, s katerim naj bi opisal naše solkanske razmere. A ni se mi zdelo, da bi bile stvari dosedaj prav velike važnosti, ne rečem, da niso bili trenutki tu pa tam grozni. Ko mi pa zadnji čas znanci in sorodniki vedno bolj pišejo, naj jim vendar kaj pišem, o domačih razmerah; poleg tega so vsi dosedanji dopisniki popolnoma utihnili, naj sledi kratko poročilo. — Hudo je zadelo pred par meseci Gorico. Škoda je velikanska! A tudi naša se žal — ne v hvalo — da primerjati našemu glavnemu mestu. Trinajsti dan je danes pretekel, ko nas in našo vas Lah neprenehoma obstreljuje. Devet mesecev imamo že ob Soči hude boje, ali toliko groze in strahu nam ni prizedela vojska kot zadnji čas. Gorje in grozo še pomnoži to, da vse dela sovražnik po noči, ko bi nas moral nadkriljevati najbolj "Angelj spanja". — Ljudje so vsi prestrašeni — tudi sebe ne prikrivam, — vsi zbegani. Prašam zjutraj moža: ste kaj spali? Nič gospod! odgovori. Prašam ženo, zopet nič! Otroci so vsi zbegani in ob vsakem strelu se pričnejo tresti. Kaj nam je napraviti? Zapustiti svoje domove, svojo domačo grudo? Tu že cvete! Podati se tja v snežene "barake"?—Ah težko, težko.

Skozi trinajst dni nas toraj sovražnik obstreljuje. Največ ponoči. Na stotine strelov je padlo. Ali hvala Bogu, moram reči, človeških žrtev ni; razven par lahko ranjenih, — kljub temu, da je veliko domov porušenih. — Zadela je zadnji čas granata tudi cerkev. — Še par slučajev, kateri bi se lahko odkrito tudi čudeže imenovalo. Granata je vdrla v sobo g. ravnatelja T. Juga, podre zid in strop, — on je z gospo spal — vse v sobi mu je razbilo, a oba sta ostala popolnoma nepoškodovana. — Neka žena počiva v sobi, pridrvi v sobo granata, vse v sobi razbije, žena je bila pa prav lahko ranjena na glavi.

IZ JUGOZAPADNEGA BOJIŠČA

piše z dne 7. febr. 1916 g. Jos. Marjetič: Opetovano se čuje, da Janeza humor ne zapusti. Niti v največjem metežu, niti v najhujšem bobnečem artiljerijskem ognju ostane naš Janez miren in iz njegovih ust čuješ različne pripombe in opazke. — A vendar postane kranjski Janez večkrat tih in zamišljen. Ko pada mrak na bojno poljano, zvezdice na jasnem nebu se vžigajo kroglje — svinčenke zapiskajo tu in tam skozi lahko ozračje, v bližini se razleti težka ali ročna granata, da votlo odmeva po kraških brdih, se Janez tišči v svojem kotičku, čisto varen je in srce mu je tesno. — Pozabi skoraj Janez, kje se nahaja, misli mu uidejo nazaj, v civilno življenje in spomni se na svoje prijatelje, na svoje drage tovariše in znance, ki jih že krije zelena ruša — in solza mu kane iz očesa. — Spomni se na zvestega prijatelja, ki mu ni hotel verjeti na dan sv. Petra in Pavla, leta 1914: "Prijatelj, povem Ti, še letos greva bajonete brusit!" In težko, silno težko mu je, ker tega prijatelja že krije težko gališko blato, a on se mora še zvijati v smrtnem strahu. Žalostno mu je srce, a nemore si revež pomagati. — Nehote mu uide misel na drugega prijatelja, na tovariša, ki je bil pri vseh napadih in naskokih na njegovi strani, a kar mu ga je sovražna kroglja spravila v grob.— O gorje, čisto sam se čuti v množici! — In spomni se na dom, spomni na domače ljudi, na narod. Njegovo srce začne biti hitreje, obraz mu je potan in vsklikne na pol glasno: "Joj, kje je vse to? — Zakaj so prazne naše hiše, zakaj zdihujejo naši otroci, kje so možje, kje so tisti jeziki, ki so toliko govoričili? Kje so? — Molče, ni jih, boje se ali jih pa že krije zeleni mah.— In mi, ki smo še? — Kaj nas čaka? Kedo ve?... Italijanski prasci nas čakajo, to vem, a kaj še? Morda enaka usoda, kakor mojih znanih padlih; kedo ve? — Roka božja je nad nami, On ve, da je tako prav, On vodi svet, On pelje vojsko, On pelje naše življenje, — Njegovi smo!" Pa nič drugega si ne misli ubogi Janez in njegovo tesno srce ostane mirno, hladnokrvno ter pričakuje nekega konca! Še je zamišljen, še na pol dremlje, kar začuje glas: "Aupassen, Italiener kommen! — Pozor, polentarji prihajajo!" Debelo pogleda okrog sebe, prime hitro za puško in čaka — — —

ZAKAJ NAS BIJEŠ?*)

Počasi gre od vzhoda do zahoda
krvavo solnce. Med nebom in zemljo
le rdeče strune letos se blestijo,
kot bi zvenele bridko melodijo:

Gospod, Bog Sabaot, zakaj nas biješ?—
Kako otožni naši so domovi,
krvave dolge, bojne so planjave,
na bojnem polju naši so sinovi
in kdaj se vrnejo nazaj,—oh, kdaj?— —
— — — — — — — — — — — —

Gospod, Bog Sabaot, zakaj nas biješ?—
Res, svet, Ti trikrat svet si, o Gospod,
Ti vir si vse človeške luči
in v Tvojih rokah so nebeški ključi,
Gospod, Ti vojvoda si bojnih čet,
Ti bodi naša bramba, naša moč!
Gospod, ki si neskončno nam usmiljen,
Ti si rešitev naša in pomoč. —
Gospod, odpusti zmote in slabosti,
ponižna, revna prošnja naj Te gane,
naj ganejo spokorne Te solze,
mi grešniki smo Te na križ pribili,
Gospod, odpusti in se nas usmili!

Gospod, Bog Sabaot, zakaj nas biješ?—
Mi vnovič Tebe smo na križ pribili,
zato smo strašno kazen zaslužili. —
Nebeški Oče, tvoja sveta volja
ne naša naj nad nami vedno se zgodi,
pokorni bomo v vsakem Ti trpljenju,
kot bili nekdaj smo — vesele dni.

*) To pesem so objavile Dolenjske Novice 19. marca 1915.

Ženske neprilike
so mnogoštevilne. One same vejo koliko trpljenja morajo včasih prestajati. Popolnoma po naravi je, da iščejo zdravila, ki bi jim dal olajšbo. Za ta namen se ne more Severov Regulator prehvaliti. Njegovo uspešnost najbolj lahko opišejo ženske, katere so ga rabile. Mrs. James Feffert, Fairpoint, Ohio, nam je pisala: "Iskala sem pomoči v več krajih toda nič ni pomagalo, dokler nisem poskusila Severov Regulator. Priporočam ga vsem ženskam, ki trpijo." — Cena $1.00 v vseh lekarnah ali od nas. Pišite po našo knjižico "Zdravje za ženske", katera se dobi zastonj. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Apr.

Pomagajmo revežem v slovenski domovini!

Oklic na vse Slovence in Slovenke v Ameriki za pomoč nedolžnim slovenskim vojnim žrtvam.

Nad dvajset mesecev je preteklo, odkar se Evropa trese pod gromenjem topov in pokanjem bomb. Strašni vojni vihar, ki se je razdivjal nad celo Evropo in je odtrgal od domačih ognjišč na milijone rok, je zahteval prav velike žrtve tudi od naše male a mile matere Slovenije.

Na tisoče njenih hrabrih sinov je na številnih bojiščih umrlo junaške smrti; na tisoče drugih je bilo težko ranjenih, pohabljenih in za vsako delo onesposobljenih; in na tisoče drugih pa še stoji na zvesti straži proti nezvesti, slovenske zemlje lačni Italiji.

Vojska z Italijo je prisilila tisoče obmejnih Slovencev, da so morali zapustiti rodno zemljo, domačijo in vse svoje imetje ter se preseliti v tujino. Večina si ni mogla rešiti drugega kot življenje. Ti živijo sedaj v največjem uboštvu. Lahko si mislimo žalost teh slovenskih beguncev, zlasti staršev, ki so morali bežati s svojimi še nepreskrbljenimi otroci. Najhujše je doslej zadela svetovna vojna izmed Slovencev baš naše mile brate na Goriškem. Ti slovenski reveži so v svoji zvestobi trdni kakor skale njihovega Krasa, kakor pečine na Krnu in Mrzlem Vrhu; njih zvestoba do matere Slovenije je čista kakor kristal, neminljiva, kakor njihovo zaupanje, da bo pravica končno zmagala in prinesla tudi slovenski domovini lepše dni. Ali zdaj so ti reveži v največji bedi in stiski, in zato je sveta dolžnost tudi nas amerikanskih Slovencev, da po svojih močeh pomagamo najprej nesrečnim slovenskim beguncem.

Nadalje nas kliče sveta dolžnost, da pomagamo vdovam in sirotam padlih vojakov slovenskih. Vdov in sirot v slovenski domovini je z vojsko vsak dan več. In največ vdov je ravno iz delavskih vrst, vdov, ki imajo po enega, dva, tri in še več otrok! Kaj naj začne taka ubožica? In uboge, zapuščene sirotice, nedolžni fantički in deklički, ki še niti preceniti ne morejo svoje strašne zapuščenosti! Kamen ima namesto srca, komur se taki revčki ne smilijo in kdor po svojih močeh ne pripomore k olajšbi njihove bede in stiske. Na pomoč torej tudi tem slovenskim vdovam in sirotam!

Morda poreče kdo: "Saj bo vojne in stiske kmalu konec." Bog daj vojni konec kar najhitreje! Ampak, ali bo tedaj končana tudi stiska? Ne, žalibog. Veseli dan miru ne vrne vdovi moža, ne sirotam očeta, in še dolgo potem ne bo konca njih stiski in revščini.

Takorekoč srečna v svoji veliki nesreči je Belgija, ki je našla v Stricu Samu čutečega in skrajno požrtvovalnega podpornika. Nemci po vsej Ameriki nabirajo podpore za nemške vojne žrtve. Bratje Čehi, Hrvati, Poljaki Srbi in vsi drugi nabirajo za svojce, ki so v potrebi vsled vojne. A mi amerikanski Slovenci?!

Skrajni čas je, da se zganemo i mi vsi ter pokažemo nepozabni domovini naših bratov, očetov in pradedov v največji njeni stiski naše sočutje in usmiljenje z dejansko pomočjo!

Vsi Slovenci po vsem svetu smo ena družina, sinovi in hčere matere Slovenije. Nam v Ameriki se primeroma dobro godi. Zato pomagajmo bratom in sestram v stari domovini, ki so po nedolžnem v največji sili!

Vsi Slovenci po vsem svetu: v sreči in nesreči — vsi za enega in eden za vse!

"AMERIKANSKI SLOVENEC", kot prvi slovenski list v Ameriki, je pričel te dni nabirati doneskov v podporo slovenskim beguncem ter vdovam in sirotam padlih slovenskih vojakov iz vseh delov slovenske domovine. A. S. pozivlje tem potom našo č. duhovščino, naša slavna društva ter vse Slovence in Slovenke v Združenih Državah ameriških na pomoč omenjenim slovenskim nedolžnim žrtvam strašne vojne. Vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet. Vsota in imena darovalcev bodo sproti objavljena v listu, in nabrani denar se svoj čas odpošlje na slavno uredništvo ljubljanskega "Slovenca", ki bo drage volje skrbelo za najprimernejšo razdelitev doposlane mu vsote.

Denar naj se pošilja na naslov: Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill.

Buchanan-Daley Co.
Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog
Največja zaloga v mestu
PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO
TELEFONI 597
Square Deal Vsakemu

Union Coal & Transfer Co
515 CASS STREET, JOLIET, ILL.
Piano and Furniture Moving
Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod
Ustanovljen l. 1895.

Anton Nemanich in Sin
1002 N. Chicago Street
Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mrtvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglasite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

OD MRTVIH JE VSTAL.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

v misli in vzaest. da moramo delati, trpeti, braniti.

"Kako bi mogli taj dati od te zemlje, ki je zalita s krvjo naših mož!" — je rekla drhteč Mohorka. "Ko mine vojska poromamo na tista krvava mesta, pokleknemo pred vsakim križcem, katerega je postavil tovariš tovarišu v spomin. S seboj prinesem tiste prsti, primešam jo prsti naših njiv, da nam bo še bolj sveta ta zemlja za katero so umirali naši... Poglejte... Velika nedelja je tu in milijoni mater in žena ne ve, kje leži njih mož ali sin..."

Zagrnila je lice v predpasnik in zaihtela. Otroci so zajokali, oči mož so se zameglile in ženice, že vajene joka, so izlile nov potok solza. Vinko je škrtal z zobmi: "Gorje onemu, ki je izval toliko solza. Odrastemo in velika bo naša sila, odrastemo in neizmerna bo naša jeza..."

"Bog daj dobro!" — rahel glas je udaril jokajočim na uho kakor tolažba, Mohorka se je začudila: "Kaj pa vi Kumenka iz Rudnika?" in hlastno jo je prijela za roko: "Ste dobili kak glas o svojem možu?"

Veseložalostnega pogleda je pritrdila Mumenka: "Čast Bogu! Ravno za Veliko nedeljo mi je želel vesele praznike — kar letela bi..."

Stala je sklenjenih rok, na ustih neizgovorjene besede. Ostro jo je pogledal ded: "In ste prišli povedat? Kje pa je?"

"Grem k vstajenju. Tudi moja duša vstaja. Še se bomo videli. V Sibiriji je, ko se vrne mir, se vrne tudi on."

"V Sibiriji... kaj pravite, zakaj vlačijo naše ljudi tako daleč?" je vzdihnila Mohorka. "Vse se oglaša, samo našega ne bo od nikoder."

"Kdo ve? — Dajte napravite se, da gremo k vstajenju pa vam povem vse, kar mi je pisal."

"K vstajenju? — Ne, ne grem. Vi ste tako veseli — jaz ostanem s svojimi sirotami doma — hodili smo vedno vkup..."

"Poglejte Mohorka, ali ni bolje, če je vaš mož mrtev, kakor če bi prišel brez roke ali noge?"

"Ne, ne! Če bi ga le še en kos domov prišlo, samo en kos..." Kumenka je objela jokajočo ženo: "Mohorka, bodite trdni — vaš mož živi!"

"Živi! Živi!"

Z glasnim krikom se je zgrudila Mohorka na kolena in je dvignila roke proti nebu: "Moj mož živi! Bodi zahvaljena presveta Trojica! — Veselite se otroci, pokleknite. — Ali zakaj mi ni pisal?"

Rahel, poln usmiljenja je bil glas, ki je pravil:

"Ni mogel. Hudo ranjenega na desni roki so ga ujeli Rusi. Peljali so ga daleč noter v deželo. Ker ni imel rane pravočasno obvezane, se mu je prisadila, bil je v nevarnosti in..."

"Roko — desnico! Kako bo delal?" — je vprašal Vinko.

Mati je vstala in ga pogledala: "Kako bo delal? jaz — ti — bomo njegova roka. O živ je, živ! Pomni, moj ljubi! Kaj je prestal in bal se je in pisati ni mogel če je hotel. Mož moj, kaj ni moja ljubezen večna? Vrni se, delala bom za tri, vrni se, ljubila te bom če mogoče še bolj. Otroci, zdaj dobite malico in večerjo. Še je danes post. In gremo k vstajenju, vsi! Zdi se mi, da me je poklical Kristus iz groba... Najlepše vstajenje mojega življenja je to! Čujte, kako veselo zvoni! — Kristus je vstal otroci, Kristus

Raznoterosti.

Umeten dež.

Vse predloge, katere se je stavilo tekom stoletij, kako bi se dalo na umeten način dobiti dež v poljubni množini, je treba prištevati neplodnim fantazijam. Resnejše pa je treba vzeti iznajdbo Avstralca Balsilie, ker je njegove poskuse, s katerimi se je pečal celo vrsto let, prevzela vlada New South Wales ter jih tudi financirala.— V privezanem zrakoplovu, ki je opremljen z električnimi pripravami, se vzbuja v višini 1800 do 2000 metrov električne eksplozije. Vsled teh električnih valov se vzbudi zadostno jonizacijo zračnih plasti, ki služi v to, da se združi v zraku se nahajajoča mokrota v obliki deževnih kapljic, ki padejo na to na zemljo. Zanimanje avstralske vlade za to iznajdbo je razumljivo vsled tega, ker pomeni vsako sredstvo, s katerim bi se dvignilo povprečno množino dežja v Avstraliji, velikanski dobiček za deželo. Iznajditelj gre še dalje ter pravi, da bi bile te "dežne postaje" v stanu preprečiti velikanske viharje, ki opustošajo sedaj deželo.

Pasje meso na Poljskem.

"Kurier Warszawski" poroča, da je dobila mestna klavnica v Varšavi dovoljenje, da sme klati tudi pse, katerih meso je dovoljeno za prehranjevanje.

Kje se odloči vojska?

Curih. Znani vojaški kritik "Tempsa" polkovnik Repington se zopet peča s preteklostjo in z bodočnostjo vojske. Sporazum more le zmagati, če se izčrpa nemška armada. Priznava, da se izčrpajo mogočne nemške rezerve le, če prisilijo zavezniki Nemce na velikopotezne akcije, ker če se tudi pretirano ceni, niso izgubili Nemci vštevši tudi ranjence do konca decembra 660.435 mož, januarja letos so pa izgubili komaj 36,000 mož. Obžalovati se mora, ker se zniža povprečna izguba vsak mesec in se ne more upati, da se njih izgube povišajo. Če Nemci tudi v bodoče ne izgube mesečno več kot 30,000 mož, ne more sporazum zmagati. Repington ne umeva solunskega podjetja, kakor ni umeval dardanelske ekspedicije. Moči se le cepijo in Nemci zato lahko mislijo na veliko osredotočeno ofenzivo v severni Franciji. Repington sodi, da se odloči svetovna vojska na severnem Francoskem, kjer naj osredotoči sporazum vse svoje moči.

Aparat za iskanje granat.

Po vojni bo poljedelcem na ozemljih, kjer so se vršili boji, pretila nevarnost, da ponevedoma zadenejo na v zemljo zarite neeksplodirane bombe. Francoska vlada je zato naročila strokovnjakom, da najdejo sredstvo proti tej nevarnosti. To se je posrečilo nekemu članu francoske akademije znanosti. Z uporabo Hugesove indukcijske tehtnice je konstruiral aparat v globini 40 cm. Večje kose in cele granate pa še globlje ter označuje polne in eksplodirane granate in šrapnele. S tem aparatom bo mogoče polja natančno preiskati.

Lepa žlahta!

Cesar Viljem je obiskal na jugovzhodnem bojišču vojni lazaret in po svoji navadi spraševal ranjence, kje in kako so bili ranjeni. Nazadnje jim je pripovedoval o najnovejših vojaških uspehih in pa o angleških prostaštvih, ki jih je polna zgodovina sedanje vojske. Neki Bavarec, ki je z velikim zanimanjem poslušal cesarja, se je sedaj vzdignil na postelji in rekel cesarju: "Veličanstvo, tako je! Lepo žlahto ima Vaše Veličanstvo!" Vsi so se zdrznili ob teh besedah preprostega Bavarca; toda cesar Viljem se mu je nasmejal, šel k njegovi postelji, ga prijateljsko potrepljal po rami in mu v slovo podal roko. — "Slov."

Kralj Nikolaj — ogrski jud?

Sicer zelo resna "Koelnische Zeitung" je v članku "Bankerot panslavizma", ki ga je spisal kolinski profesor dr. Arnold Schroeer, prinesla stavek: "Edini izmed srbskih knezov, ki je resno pričel uvajati evropsko kulturo, sedaj mnogoimenovani, stari zviti Nikolaj Črnogorski je baje — to pravim samo s pridržkom, ker tu nisem v stanu, da bi preiskal to trditev, ki sem jo pogosto čul — iz Ogrske izseljeni jud ali vsaj izvira od tam." — Kateri šaljivec je pač profesorja Schroeerja tako strašno potegnil.

Kako je postal laški kralj zet kralja Nikole.

Dočim je še bil Viktor Emanuel III. prestolonaslednik z naslovom princ Neapelski, je njegova ženitev delala celi vladarski rodbini mnogo skrbi. Dejstvo, da smatra papež laškega kralja za uzurpatorja, je oteževalo, pravzaprav onemogočilo, da se oženi mladi princ, s katero izmed princezinj iz bourbonske, habsburške, orleanske ali kake druge katoliške knežje rodbine. Iz te neprilike je svojim pomagal princ sam, ker se je odločil za črnogorsko princezinjo Jeleno. Viktor Emanuel je videl lepo princezinjo na svojih pogostih potovanjih po morju ter se v njo zaljubil. Njegovo ponudbo je princezinja sprejela in za ceno kraljevske krone izpremenila svojo pravoslavno vero v rimsko-katoliško. Ta zakon je bil zakon ljubezni, a obenem z njim se je pričela nova politika Italije. Crispi je to ženitev uporabil za prvo akcijo na Balkanu, s katero je mislila Italija utrditi svoje gospodarstvo na Jadranu, katera je pa ravno v tej vojni doživela popoln polom.

Nemška potovanja v bodoče.

Vestnik nemškega in avstrijskega planinskega društva izvaja: V sedanji vojni je bil vsak posamezni Nemec po sovražnikih nemškega naroda tako težko, tako globoko in zlobno razžaljen, da se te žalitve ne sme tako hitro pozabiti v nemškem ljudstvu. Skrajna udržljivost nasproti našim sovražnikom je dolžnost in noben dober Nemec naj v bližnjih letih po vojne ne potuje v dežele naših sovražnikov! Toliko bolj pa je želeti ožjih odnošajev z deželami, ki so nam ohranile zvestobo in prijateljstvo. Predvsem morajo postati vezi, ki vežejo nas Nemce iz cesarstva z našim zaveznikom Avstro-Ogrsko, mnogo iskrenejše. Kako malo vemo o Avstro-Ogrski! Velika, večinoma iz severne Nemčije izvirajoča tujska reka se razlije skoraj izključno preko Tirolske in Solnograške. Zgornja in Nižja Avstrija, Štajerska, Koroška in Kranjska so bile razmeroma malo obiskovane, in v druge dežele nam sosedne monarhije so prišli le posamezni. Pa tudi za bližnjim stikom s Turčijo in Bolgarijo je stremiti. Dežele teh naših novih zaveznikov so nam skoraj docela neznane. Zato naj potuje Nemec v bodoče na jugovzhod! Karpati so kot bojišče v sedanji vojni dosegli tak sloves, da mora vsak Nemec stremiti za tem, da vidi z lastnimi očmi. Primorje, potem Bosna in Hercegovina so v tej vojni tolikokrat imenovali, da so vzbudili naše živo zanimanje. In Adrija in Dalmacija nudita polnovredno nadomestilo pokrajinske lepote za Italijo, katere tal se mora vsak Nemec leta ogibati.

Kaj zmore amerikanska reklama.

Neki dnevnik v Chicagu je nedavno priobčil sledeči oglas: "Docela nesposoben, precej breznačajen moški, šest čevljev visok, suh kakor šiba ter kozav, išče posla. Star sem 19 let, izgledam pa, kakor da jih imam 25. Komaj sem dovršil ljudsko šolo, zato pa sem poizkusil 22 različnih opravil, in sicer v le petih letih. Vrgli so me iz trgovin, iz ministrskih uradov, iz odvetniških pisarn in gospodarskih hiš, ker nisem bil za nobeno rabo. Ne glede na to, da ničesar ne znam, nič nisem in ničesar nimam — razven gori omenjenih slabih lastnosti — še kadim, igram in pijem. Popolnoma zgubljen človek sem torej in ne verjamem, da bi se mogel kdo za me zanimati. Če bi se pa kdo našel, ki bi hotel z menoj riskirati, ga prosim za naslov, da se mu predstavim. Kolikor je do mene, moram vsakega odbijati." — Nadebudni mladenič je prejel nekoliko stotin pisem, s katerimi so se mu ponujale službe, in pa petdeset ženitnih ponudb, kajti — tako so sklepale neveste — človek, ki tako odkrito sodi o sebi, mora imeti srce na pravem mestu!

Ženske, ki pušijo.

Med tem, ko skušajo angleške žene šele priti na okus svalčic, je na Irskem že stara navada, da pušijo ženske. Angležinjam pa vendarle ne ugaja, ako se jih z ozirom na pušenje primerja z irskimi ženskami. Na Irskem so večinoma stare ženske, ki težko delajo ali so težko delale, ki pa prezirajo svalčice svojih mlajših angleških sester-kadilk. One pušijo iz kratkih pip najostrejši in najmočnejši tobak, ki se izdeluje in se nazivlje limerške klobase. Na Irskem se lahko večkrat opazuje, da posodi delavec svojo vsled rabe očrnelo ilovnato pipo kaki ženski za nekaj dimov. Vzrok, da se na Irskem toliko kadi, tiči menda v uboštvu. Stare in slabotne ženske nimajo druzega užitka in pipa je morala obilokrat že služiti v to, da je ženska zamorila v času stradanja čut lakote.

Izredno čudna bolezen.

8letni Pavel Taylor v Sioux City, Iowa, ima izredno čudno bolezen. Zdi se mu namreč vse narobe, kar je zgoraj, vidi doli, kar je doli, vidi zgoraj. Piše od desne na levo, od zdolaj navzgor, če pograbi za kako reč, pograbi na napačno stran. Deček se je tam poleti igral z drugimi tako dolgo, da je bil popolnoma utrujen ter je v travi zaspal. Ko se je zbudil na večer, je začel kričati na vse grlo ter se oprijemati za travo, kajti videl je pred sabo nebo, na katero mora sedaj pa sedaj pasti. Le s težavo so ga spravili domov. Mislilo se je, da bo trajala bolezen le nekaj časa, toda traja naprej. Le kadar mu zavežejo oči, takrat zopet redno hodi ter se nič ne boji, da pade z zemlje v širno prostranstvo.

Poslanci — mužiki.

Skoraj vsi kmečki poslanci ruske državne dume prenočujejo v javnih ponočnih zavetiščih. Njih hrana je zelo priprosta: kos kruha in čaša čaja. Dobivajo od države 10 rubljev dnevnih dijet, mogli bi si torej marsikaj privoščiti, toda ne delajo tako. Nimajo blagostanja na deželi in 1 rubelj je baje za nje dosti. Ostalih 9 rubljev pošiljajo revežem svojega volilnega okraja. Takih poslancev ni imel dozdaj noben parlament na svetu.

Tožba zaradi hvale.

Zdravnik dr. E. Martin v New Orleansu, La., je vložil tožbo proti listu "Daily Picayune", ker ga je v nekem članku navdušeno pohvalil. Dr. Martin zahteva $10,000 odškodnine. Pravi, da taki članki, kakršne mazači kot anonce drago plačujejo, zdravniškemu ugledu le škodujejo. Jeli bo dalo sodišče dr. Martinu prav, je negotovo; gotovo je pa to, da ne bo našel mnogo posnemovalcev.

ZAHVALA.

Povodom prerane smrti naše preljube hčerke

DOROTEJE KLANČAR

ki je zaspala v Gospodu v petek dne 14. aprila v starosti 8. mesecev, se vsem znancem, prijateljem in sorodnikom najiskrenejše zahvaljujemo za mnogoštevilne izraze tolažilnega sočutja.

Posebno se pa zahvalimo g. Johnu Terlepu in soprogi, botrom pokojne, g. Štefanu Stukel in soprogi; g. Jos. Slapničarju in soprogi in vsem tistim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pa deklicam, ki so krsti nosile, te so: gdč. Pavlina Slapničar, Annie Terlep, Annie Kocjančič in Mary Glavan.

Vsem še enkrat iskrena zahvala!

Žalujoči ostali:

Frank in Terezija Klančar, stariši.
Terezija, Mary in Ana, sestre.
Frank in Rudolf, brata.

Joliet, Ill., 17. aprila 1916.

ZA KRATEK ČAS.

Neki umetnik

je popravil slike in podobe v neki stari cerkvi. Cerkveni odbor je zahteval, od njega podroben račun za vsako stvar posebej. Račun se je glasil: Zvezal deset poveljnikov gld. 1.20; prenovil nebesa in zvezde za 5 gld.; oživil ogenj v peklu, dal nov rep hudiču in izvršil še nekaj drugega dela v peklu gld. 6.14; dal nov kamen v Davidovo fračo in razširil Goljatovo glavo; popravil srajco izgubljenemu sinu in mu očistil uho 1 gld.; prestavil Poncija Pilata in mu dal nov trak okoli telesa; naredil nov rep petelinu sv. Petra in mu popravil perje; popravil levo roko angelovo; umil služabnika velikega duhovna in dal novo šminko na njegova lica; odstranil z obraza Tobijevega sina solnčne pege; dal nove uhane v Sarina ušesa; pobelil Noetovo barko, deset zapovedi popravil, dve izbrisal, tri pridejal, vse s firnežem prelakiral. — Vse skupaj 95 gld. 23½ kr.

Lahek način.

Kmet vpraša v mestu enega mimogredočih, kako bi najlažje prišel na policijo. — "Nič lažjega, ko to" — mu odgovori meščan. "Stopite v štacuno in ukradite tucat židanih rut!"

Dober svet.

Krojač (nevoljen): "Zaradi teh ničvrednih hlač, ki mi jih nočete plačati, vas moram hoditi vsak teden terjati!"

Dolžnik: "Pa mi napravite še suknjo, da se vam bo izplačalo sem hoditi!"

Nevarno zdravilo.

Pesnik Safir se ni dal pregovoriti, da bi vzel kakšno zdravilo. Ko ga nekoč zdravnik vpraša, se je li ravnal po njegovem receptu, mu pesnik odgovori:

"Ne, ker bi se sicer gotovo ubil; vrgel sem namreč recept skozi okno!"

Nobel...

"Danes popoldne sem te videla v drevoredu s prav čednim fantom..."

"Ah, beži no! Ta lump me je peljal v kavarno, dve uri mi je prisegal večno ljubezen, potem pa se je zmazal, pa še kave ni plačal!"

Moderno.

Dva mlada zakonska sta prišla na Brezje. V kapelici molita in predno odideta, reče žena možu: "Pojdi no ti okoli altarja!"

Mož ji odgovori: "Saj se vendar spodobi, da greš ti najprej okrog altarja."

"Jaz ne morem," odgovori žena.

Mož: "Zakaj ne?"

ena: "Imam preširok klobuk!"

NA PRODAJ—2 leta starih drevesc, hrušek in jabolk z lepimi koreninami. Istotako rožnih grmov, rož, semenskega krompirja, trav in čebule ter zelišč v J. C. Adler & Co. Store, Bluff & Jefferson St., Joliet, Ill.

KJE STA MOJI SESTRI FRANČIška Klančar in Marija Lunka, rojena Klančar? Slišal sem, da se nekje nahaja v Wisconsin na farmi. Prosim, da mi ona sama piše. Frank Klančar, 1213 Summit St., Joliet, Ill.

NAPRODAJ VEČ LOTOV, VINskih trt, breskev in senčnega drevja. John Mandel, 617 Granite St., Joliet, Ill. 41t1

NA PRODAJ VSE VRSTE POHIštvo. Več se poizve na 615 Cass St. 1st Flat. Joliet, Ill. 41t3

HARMONIKA NAPRODAJ

trivrstna, sicer stara, pa dobro ohranjena ter bolja in glasnejša, kot marsikatera nova. Lepi glasovi, ne prenizki in ne previsoki C, F, B, Moll in Contra basi, takozvana Helicon harmonika (Heligonka). Cena $30.00 s kovčekom vred. Na željo se pošlje po C. O. D. z dovoljenjem pregledanja. Vozne stroške plača sedanji lastnik, le ako bi se kupec skesal, potem mora on sam (kupec) voznino plačati. Le kdor misli kupiti naj piše na naslov: JOHN RADEŽ, 770 Holmes Ave., Indianapolis, Ind. 41t2

Chicago telefon 2917

John N. Pasdertz
CORNER HUTCHINS AND CORA STREETS
JOLIET, ILL.

Nova in Moderna
Mesarija in Grocerija
kjer najdete najčistejše blago po nizkih cenah

Priporočam slovenskim in hrvatskim gospodinjam svojo posebno zalogo finega suhega mesa za velikonočne praznike, kakor: šunke, kranjske klobase, plečeta, gnjati, reberca in vse vrste mesa po zmernih cenah. Istotako dobite pri meni popolno zalogo kuretine žive in očiščene, svežih jajec in najboljšega masla.
Moja zaloga grocerijskiga blaga je največja - blago najčištejše.

Razvažam na dom.

Voščim vsem veselo velikonoč!

NEBO
CORK TIP CIGARETTES

Tisoči kade NEBO
ZAKAJ?

Tobak-najboljši
Sestava-izvrstna
Kajenje-hladno
Okus-poln
Duh-izboren
Izdelek-popoln

PRODAJA SE POVSOD

Kuponi v vsaki škatljici veljajo za denar ali za krasna darila

Pišite po katalog daril

NEBO DEPARTMENT
95 First St., Jersey City, N. J.

P. Lorillard Co. Inc.. Established 1769.

Coffee Mill. 140 whole coupons.

Hahway Automatic Lighter. 75 whole coupons

Ace Eight-day Alarm Clock. 275 whole coupons

VELIKI TEDEN.

Spisal France Bevk.

I.

Po prašni cesti je stopal Kristus s križem na rami. Njegova glava je klonila globoko; oči so strmele, kot bi iskale kaplje gorja, ki jih je pustil trpeči del sveta v prahu. Korak za korakom je nesel križ... In ko mu je padla sraga za srago krvi čez obličje je ni obrisal... Tako lep je bil Njegov sveti, okrvavljeni obraz!...

S polja in iz tvornic so se usuli na cesto ljudje. Pisana množica tisočerih obrazov in src. Srečavala je Kristusa in ž Njim govorila po srcu in težavah.

"O Galilejec!" je zakričal širokopleč delavec, s trdo pestjo in mrkim pogledom, "kako je šibka Tvoja rama, kako majhen si pod to smešno težo lesa, da skoraj prah poljubljaš in se z rokami oprijemlješ cestnih kamenov!"

"Če je tvoja moč dovolj velika, pomagaj mi!"

Nasmeh delavca se je razbil ob Kristusovem pogledu; prijel je za konec križa in pomagal nesti. Klonil je pod težo globočje nego Kristus; njegova glava je bila malone ob cestni tlak...

"Kristus, Nazarejec! Poglej te moje krvave roke in izsehlo telo," je pristopil k Njemu človek, ki se je skoraj opotekel in ni snel klobuka same kljubovalnosti. "Trpljenje, trpljenje!... Samo dva greha sta mi bila plačilo za vse... Nazarejec, kaj imam od tega!?"

"Če sem jaz kriv, udari me v obraz!"

Mož je obstal. Udaril bi ga bil, da so ga drugi udarili... Ko pa ni videl krivde na Njem, je umolknil. Radovoljno se je sklonil pod križem in šel za Njim po prašni cesti...

"Kristus, krvaviš," je zaklicala uboga žena. "Nimam prta, da bi Ti ga ponudila. Snemi krono in daj jo meni; jaz bi jo nosila..."

Jezus jo je pogledal. "Žena, imaš otroke in nimaš kruha! Imaš družino, pa ne strehe! Imaš moža, a nima srca! Breme je pretežko! Daj mi je!"

Žena je zajokala in nesla križ za Njim; On ji je pomagal.

Na pot se je postavil deček: "Ne grgeš naprej!" In ko sta Kristus in teža križeva silila naprej, je skočil deček v stran, pobral kamen in ga zalučal...

Kristus se je nasmehnil: "Deček, pojdi z menoj, boš pomagal zabijati žeblje!"

Deček je vztrepetal in šel za križem...

Ubogo deklico, ki ni mogla preko poti, je privzdignil Kristus...

Učenjak ga je srečal in ga ni videl...

Še stotine Ga je srečevalo in z Njim govorilo. Eni so jokali, drugi molčali... Dolga množica ljudi se je dvigala iz cestnega prahu... Neštevilno križev se je dvigalo in padalo.

Tako so dospeli na goro...

II.

Izpil je še eno skodelico in prižgal dišečo smodko. Naslonil se je v naslonjač s pozo hladno razmišljujočega človeka in gledal mimo svilenih, polprozornih zaves skozi okno na bližnje gore, ki so se svetile v svežem zelenju... Napol je zaprl oči, kot omamljen — — —

Njegov pogled je obstal na najvišjem vrhu... Začudile so se oči. Pri polni zavesti je stresel z glavo trikrat in zamahnil z roko, pa vizija ni hotela izginiti.

"Bajka!" Grenek, plašen nasmeh mu je igral na ustnah. "Bajka!" Toda bajka je živela...

Zamižal je — — in ko je odprl oči, zopet "bajka". Sklonil se je v naslonjač in se je vzpel na okno.

"Kristus! Ali še nisi mrtev!?"

Toda križ je stal nepremično na gori in Kristusove žejne ustnice so se pregibale, znamenje, da živi.

"Rablji, ali Ga niste križale že lani, predlanskim, pred sto, pred tisoč, pred dvatisoč leti? Učenjaki, ali niste ubili Njegov nauk? Učitelji, ali niste zasejali drugega? Kje je vaša mladina? Ali niste izročili moji nekronani glavi žezlo sveta?..."

Takrat že ni več stal en sam križ na gori. Cela kopica jih je zrastla iz tal... druga... tretja... Vse pobočje jih je bilo polno... Zemlja jih je bruhnila, da so napolnili gore v ozadju čez in čez in celo v dolini so si poiskali prostora...

Kristus je pogledal proti nebu in izrekel besede, ki so umrle v tako daljavo. Ta pa je bral na Njegovih ustnah: "Vaša dejanja so me postoterila, potisočerila... milijonski sem in ni me konca..."

Čisto v fotelj se je sklonil; roke so mu padle ob strani... Zaječal je v dno duše...

Nebo je potemnilo... Milijon glav se je nagnilo, milijon duš izdihnilo...

Ta v fotelju je dvignil glavo...

III.

Na poljano je stopil popotnik. Med nizko pokorščino in visoko zapovedjo krivice in ošabnosti je šel...

"Nič ni trajno mrtvega, ne večno razdirajočega. Dvoje zakonov je: pride, gre!

"Ali vidite solnce, ali vidite cvetice, ptice z juga, blede obraze poveljujočih, trepetajoča povelja?...

"Z vami je On, ki ste ž Njim romali, z Njim umrli in ž Njim spite v grobu...

"Ali veste, da ni nič trajno mrtvega?...

"Dva samo sta: Lazar in Kristus. Kristus je obudil Lazarja... Pripravite se!...

Njegov preroški glas je bil poln življenja — — —

Šel je dalje. Grobovi so strmeli za Njim in trdna vera v odrešenje jih je bližala odrešenju...

IV.

Čudna so pota človekova in nerazumljiva! Božja modrost in previdnost je nad vse! — — Da mora biti vsako odrešenje s krvjo odplačano?

Prišel je dan...

Kako se je zgodilo? Množica je stala z rdečimi banderami v rokah pred Odrešenikom in vpila:

"Odrešenik!"

"V kakšni daljavi smo Te zrli! Iz prvega, pred nami ustvarjenega prahu si nam klical! V glasu Janeza Krstnika si bil! Bil si v topem molčanju onih, ki so se Te bali! Vsak korak napredka Te je oznanjeval! Pod mikroskopom znanosti se je širila Tvoja veličina! Skozi železne stene se je svetila Tvoja preroška beseda: Pridi, ker s e m!"

"Mi smo verovali Vate! Mi smo Ti zaupali! Trpeli smo udarce biča! S Teboj smo se dali križati! Kosti nam so polomili in izžmeli zadnjo kapljo krvi! Položili nas v grob! Klicali smo iz spanja po dnevu! Romar ga je oznanjeval!

"Slava zmagi, slava ljubezni! Ljubezni do Življenja in življenja! Sila mečev in kanonov se je uklonila sili src! Vstali smo s Teboj! Grobovi so danes vrtovi! Tvoja roka nas je dvignila! Ne zaide nam solnce nikdar več!

"Slava Ti, Odrešenik!"

"Pozdravljen, Veliki dan! — —"

VELIKA NOČ.

Pod gornjim naslovom je vrli "Gorenjec" pred dvema letoma objavil lep uvodnik, ki je vreden, da ga tu ponatisnemo. Članek se glasi:

Kakor čudovito razodetje, polno tajne simbolike, se vrača leto za letom Slovencem praznik Vstajenja in vzbuja v tisočih slovenskih src čustvo ozkega sorodstva usmiljenja ž Njim, ki je nedolžen trpel in umrl, in čustva usmiljenja z nami samimi, ki nam je sedemdeset let in močnim osemdeset in je vse, kar je več, težava in bolest.

In kakor ognjevita hvalna pesem nas preveva v praznik Vstajenja misel Nanj, ki je vstal smrti v smrt, v življenje, rešenje pa njim, ki ga v bridkosti iščejo in stegujejo v nočeh roke po Njem:

"Dvigni se, Gospod, in nam sodi p r a v d o!" Sin maloštevilnega slovenskega naroda! Ali ni tvoja zgodovina, ali ni tvoja sedanjost prav taka, kakor bi ti jo naslikal v bridki tožbi Jeremija? Ali niso vzeli tujci naše zemlje, kakor so rablji delili Njegovo oblačilo? Ali niso vadljali, vadljali za našo last, kakor biriči za suknjo Njegovo? Ali se ne dvigajo narodni nasprotniki v teh dneh silneje, ko kdaj prej nad Slovenstvo, hoteč mu zamesiti lesa v kruh in hoteč iztrebiti ga iz zemlje živih? Krivične besede govore o nas, našo deco nam trpinčijo, sužnijo, trgajo kakor od prsi, od materine besede, našo zemljo si kupujejo, v nas širijo tujinstvo in versko zmoto in moralno propast. Tuje šole nam vsiljujejo, na svojih nas tepejo in zaničujejo. Tako delajo na Koroškem. Tako delajo v Celovcu. Tako v Trstu!

"Dvigni se, Gospod, in nam sodi p r a v d o!" V ognjen steber zakrit Si izvedel svoje izvoljeno ljudstvo. In bil si mu vodnik pozneje, ko so vstajali krivi preroki in mu videli laži in trapa-rije. Slovenci, tudi med nami je takih prerokov in mnogo je ljudi, ki jim verujejo!

"Dvigni se Gospod, in nam sodi p r a v d o!" Žalostno je življenje Slovencev. Zvečer se vprašujemo, kdo nam bo dal jutro, in jutro vprašujemo, kdo nam bo dal večer. Prazniki Vstajenja naj vlijejo v naša srca bodrilne zavesti, nadeje v ž i v l j e n j e.

Ž i v e t i!

Vera Vanj nam je poroštvo, da bomo živeli in se kdaj veselili let, ko nas je poniževal.

Ž i v e t i!

Samo v veri Vanj in v delu je življenje. Vanj so upali naši očetje in jih je otel, jih ohranil tisočletja. Mi smo njihovi vnuki, in služiti Mu moramo, da nas bo ohranil in bomo živeli!

Slovenci, m i h o č e m o ž i v e t i!

Robato povedano.

Kmet, kateremu je sin vse zapravil, pa se vendar ni izšolal: "O ti saperšmec ti! Koliko krav mi je ta bik požrl!"

Dobro se je odrezal.

Na Angleškem je stal pred sodnikom zločinec, ki je imel veliko črno brado. Sodnik pokaže na celo kopico zatožnic in pravi: "Po vsem tem soditi, kar je tukaj o vas zapisanega, mora biti vaša vest črna, kakor vaša brada!"

Zločinec sodniku (ki je bil obrit): "Če se vest ravna po bradi, potem Vi prav nič vesti nimate!"

V šoli.

Učitelj: "Kaj je obrekovanje?"

"Učenec: "Če kdo nič ne naredi, pa kdo to okoli pripoveduje."

Kakor ve, tako pove.

Zdravnik je moral ponoči k bolniku čez vodo po ozki brvi, ki ni imela držaja. Ko sta bila z vodnikom na sredi brvi, zakriči ta na vse grlo: "Gospod doktor, pazite dobrbo, da ne omahnete; tukaj je že marsikateri osel v vodo padel!"

Sodnik: "Takega zločinca pa še nisem videl! Krivim so vas spoznali ropa in umora! Imate še kaj reči?"

"Da, rad bi šel domov k materi!"

CENIK MOLITVENIH NABOŽNIH, PODUČNIH IN ZABAVNIH KNJIG

katere se dobe v

KNJIGARNI AMER. SLOVENCA, JOLIET, ILLS.

PODUČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

Ali Boga Stvarnika res ni treba..25c
Amerika, ali povsod dobro — doma najboljše 20c
Angleščina brez učitelja 40c
Arumugam, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa 20c
Babica 50c
Beatin dnevnik 20c
Bahovi huzarji in Iliri 75c
Bajke in povesti 75c
Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c
Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov 25c
Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c
Bitka pri Visu l. 1866.....25c
Bled sedaj in nekdaj 20c
Božja kazen. — Plavec na Savini. —Čudovita zmaga 20c
Boj s prirodo. — Trekova Uršika..20c
Boj in zmaga. Povest.....25c
Bojtek, v drevo vpreženi vitez....20c
Božični darovi. Povesti 20c
Burska voiska 25c
Cvetke zelene in zvenele za mlade in stare 25c
Čas je zlato 25c
Ciganova osveta 25c
Darovana. Povest 25c
Emanek, lovčev sin. — Berač.....20c
Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja 20c
Evstahij. Povest 25c
Feldmaršal grof Radecki 20c
Ferdinand 25c
Frank baron Trenk, vodja hrvatskih pandurov 25c
Godčevski katekizem; Ženitne ali svatbine navade in napitnice....20c
Gozdarjev sin. Povest 20c
Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja, 2 zvezka po.....75c
Grizelda, kmetica in grofica. 20c
Hedvika banditova nevesta. Povest 20c
Hitri računar 40c
Hmeljevo cvetje. — Marijina podoba 25c
Izdajavec. Zgodovinska povest iz turških časov 25c
Izgubljena sreča. Povest 20c
Izidor, pobožni kmet. Povest.....20c
Izza mladih let, pesmi 30c
Jagnje. — Starček z gore.....30c
Jaromil. Češka narodna pravljica .20c
Jozafat, kraljevi sin Indije.....25c
Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu 20c
Kirdžali, podonav. povest 50c
Kmetijsko gospodarstvo 75c
Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest 20c
Kraljičin nečak. Zgodovinska pov..25c
Koliščina in stepe. Povest 20c
Kako naj se pišejo zasebna pisma.50c
Krvna osveta. Povest 20c
Ljubite svoje sovražnike. Povest..20c
Ludevit Hrastar.—Golobček 25c
Ludovik, mladi izseljenec.....25c
Maksimilijan I., cesar mehikanski, 20c
Marija hči polkova, zgod. povest..25c
Marijina otroka. Povest s kavka-
Marjetica. Idila 50c
Maron, krščanski deček.....25c
Materina žrtev 20c
Mati božja dobrega sveta, povest..50c
Mati božja na blejskem jezeru....25c
Matevž Klander—(Spiritus familiaris. Zgodovina motniškega polža. Gregelj Koščenina) 20c
May, Eri. Povest 20c
Mirko Poštenjakovič. Povest.....20c
Mlada mornarja. Povest 25c
Mladi samotar. Povest 20c
Mlinarjev Janez. Slovenski junak ali uplemenitba Teharčanov.....50c
Medvedji lov. — Čukova gostija...40c
Močni baron Ravbar.....20c
Na preriji. Povest 20c
Na divjem zapadu.....50c
Najboljša dedščina.—Leseni križ..25c
Naselnikova hči, cvetlica pustinje, 20c
Naseljenci. Povest 20c
Narodne pripovedke v Soških planinah 20c
Naš Dom 20c
Nedolžnost, preganjana in poveličana. Povest 25c
Nikolaj Zrinski 25c
Nekaj iz ruske zgodovine.....20c
Nesrečnica. Povest 20c
Nezgoda na Palavanu. Povest.....20c
Od Leona do Pija 20c
Odgovori na ugovore proti sv. veri 30c
Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c
Pavlina 25c
Pesmarica — Slovenska.....50c
Pesmi — Janko Žirovnik.....30c
Pirhi. — Ivan, turški sužen. — Krščanska obitelj 25c
Pisana mati 50c
Pisanice, pesmi za mladino.....50c
Ponižani in razžaljeni 50c
Poduk rojakov ali kažipot v Amer. 40c
Poslednji Mohikanec. Povest.....20c
Postojnska jama 20c
Povodenj 25c
Pauk zaročencem in zakonskim...75c
Praški Judek 20c
Pred nevihto, novela 25c
Preganjanje indijan. misijonarjev..25c
Prešeren in Slovanstvo 50c
Prešernove poezije 75c
Pri Vrbovčevem Grogi. Povest....20c
Pridni Janezek in hudobni Mihec..35c
Prihajač. Povest 50c
Princ Evgenij Savojski, slavni junak in vojskovodja avstrijski. Zgodovinska povest 20c
Prisega huronskega glavarja.....25c
Prvič med Indijanci. Povest.....25c
Prst božji 20c
Rdeča in bela vrtnica 25c
Ribičev sin. Pravljica 20c
Ricmanje, cerkveno vprašanje.....25c
Ročni slov.-angl. in angl.-slov. slovar 75c
Rodbinska sreča 30c
Roparsko življenje. Povest.....20c
Roza Jelodvorska 35c
Rusko-Japonska vojna 50c
S prestola na morišče ali nesrečna kraljeva rodbina. Zgod. povest, 20c
Sanjske bukve 40c
Senilia, povest 20c
Slovenski šaljivec. Zbirka najboljših kratkočasnic, I.—III. 25c
Slovnica—slov.-angl. za učenje angleškega jezika, vez. $1.00
Solnce in senca. Povest.....20c
Spisje 20c
Srečolovec. Povest 20c
Stanley v Afriki 25c
Sveta vojska 25c
Sv. Notburga 20c
Sveti večer 25c
Svitoslav. Povest 20c
Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878, zv. I. in II po.....75c
100 beril 20c
Tiun-Ling, kitajski pomorski razbojnik. Povest 25c
Trije indij. povesti 20c

Ako bi slučajno mi ne imeli ene ali druge izmed omenjenih knjig morajo naročitelji počakati par tednov. Ko knjige dospejo, jih pa pošljemo vsakomur. V trgovski zvezi smo z skoro vsemi knjigotržci v stari domovini, za to lahko izpolnimo vsako naročilo v najkrajšem času.

SANITARY MARKET

(SLOVENSKI MESARIJA)

207 Indiana St. Chicago Phone 4432 **Joliet, Illinois**

LOUIS GERCHAR, LASTNIK

Slovenskin gospodinjam naznanjamo, da imamo posebno zalogo pripravljeno za velikonočni teden, kakor fine šunke in vse vrste prekajeno, kakor tudi sveže, meso, kuretino, domače kravice in kranjske klobase.

Naše cene bodo nizke, Da se prepričate, pridite v našo mesnico in poizveste cene, da boste zadovoljni. Vse blago je jamčeno glede kakovosti in čistoče. Vsem vesele praznike!

Praznične obleke

za Velikonoč

V Ameriki se veselimo najboljših časov, ki so pred kratkim nastopili. In ker je dela dovolj plačilo tudi ni pre nizko, zato si zdaj lahko vsakdo omisli novo obleko za spomlad in leto.

Naš posel je, preskrbeti najfinejše blago, da imate največjo izber na razpolago.

KUPPENHEIMER-JEVE OBLEKE

dobite edinole v naši največji prodajalni oblek v Jolietu.

Ne odlašajte! Pridite in se oblecite v eno naših oblek. Imamo jih vseh velikosti, za stare in mlade, za velikane in nizke. Cene so od

$12.50 do $25.00

THE EAGLE

406-8-10 N. Chicago St.

Joliet's Biggest and Best Furniture and Clothing House

AMERIKANSKI SLOVENEC

VELIKA NOČ 1916

VSTAJENJE.

Vidim jo, našo vsesilno pomlad,
rodnih pomladi vserodno pomlad,
smrtnih trpinov nesmrtno pomlad.

Vstajali bodo prebeli cvetovi:
S prahom nedolžnim nedolžni duhovi
strinjali bodo se spet nad grobovi.

Vstajali bodo cvetovi premodri:
Blaženci, ki na življenja nam odri
šli so pozabljeni kakor nemodri.

Vstajali bodo cvetovi rudeči:
V ranah škrlatnih se bodo trpeči
dvigali kakor rubini žareči.

Vidim jo, našo nedolžno pomlad,
zaničevanih vsesilno pomlad,
src mučeniških nesmrtno pomlad.

Silvin Sardenko.

OD MRTVIH JE VSTAL.

LEA FATUR.

Pobelil se je trn v kameni gori, ozelenela je njiva v rodnem dolu. Že se venčajo prve lastavice, obletajo stara gnezda — prinašajo nekdanjo srečo. — Povsod je razorana in obsajena zemlja. Z mrzlično vnemo so delali otroci, žene in starčki. Vse dni kar je bil izkopnel sneg. Kar je ostalo moškega doma, hiti opravljati posle, ki so pretežki nevajenim ženskam. Jutri pride morda poziv — jutri mora mogoče oddati konja, vola. Vojska je in ne veš, kaj prinese prihodnji dan.

Velika sobota je našla mnogo obdelanega polja — našla je tudi mnogo solznih oči. Kamena gora — trnjev cvet, težka srca — rosne oči. Si prišel res veseli praznik vstajenja?

Grme topovi tam v daljnji daljavi, njih grom prihaja v naša tiha sela. Kri naših fantov rdeči tam daleč snežena polja—vroča nam pada kaplja za kapljo na srce. Čez dan nas moti nujnost dela, težke skrbi; čez noč hiteva naša duša na krvava polja, obrača mrtve, gleda vsakomu v obraz — da najde ljubljenega, nikdar pozabljenega.... Blodi duša po visokem gorovju, brodi po brezdanjem blatu, išče po zapuščenih razstreljenih vasch, gleda v izmučene obraze mož, ki trpijo nečloveško ki se bijejo za nas in pišejo z jeklom in krvjo nov list slave Avstriji in izpolnjujejo z dejanjem besede bojne pesmi: "Nek dušman zna kak mremo mi!"

Bratje in prijatelji! Z vavmi čutimo vaše trpljenje, vam velja vsak naš vzdih, naša misel, naša molitev in naše delo. Niste osamljeni v ledenem pišu, niste zapuščeni na mrtvaškem polju, naša duša je pri vas, Marija je pri vas. Saj ji izročamo vsak dan našo vojsko, našo deželo.

Velika sobota. Si vstal Gospod? Je bila oljčna nedelja? Ni nam prinesla oljke miru. Pravijo, da leže tam mrliči na kupih. In zvonovi pojo: Kristus je vstal!... Od jutra naprej zvonijo in kličejo zvonovi po barju; od jutra naprej si briše Mohorka oči, odgovarja otrokom, ureja živino, vzdihuje:

"Velika sobota! Drugi prazniki kar ni Tonina doma... Zvoni kakor da bi ne bilo vojske, zeleni, kakor druga leta... Človek bi mislil, zdaj zdaj odpre vrata in reče: "Bog te živi, Jerica!"— Oh! — Je mogoče, da bo še kdaj kot je bilo? — Nikdar, nikoli več! Kdor je mrtev, se vrača samo v spominih... Zasanja srce kratke hipe, da je vse kot je bilo... Pa greš v mesto in srečuješ vojake. Vojake, ki gredo na vaje, vojake, ki lazijo ob palici, vojake, ki prihajajo, vojake, ki so pripravljeni, da odhajajo. — Vračaš se z mesta, meniš, da so zrastli na barju gozdiči — pa se gibljejo gozdiči, na griču veje rdeča zastava, strel za strelom poka po gorovju — vojska je, ubogo srce, vojska je! — Vzdigne se težko nerodna kavka, poleti leno nad barjem, zakrohoče: "Vojska je in Toninu so izkljule vrane oči." Pravijo, da leže tam celi kupi nepokopanih mrličev. — Nikdar več ne bo veselo moje srce...

Hotela bi zapustiti vse, iti v druge kraje, kjer ne hodijo žene žalostno — odločnega obraza po polju in cesti, da bi se oddahnilo srce. Ali kam? Pojdi iz vasi v vas, iz mesta v mesto, iz dežele v deželo. Povsod je ista. Vse vprašuje: "Kje je naš?" In ko si dobila dušo, kateri tožiš svojo žalost, moraš obmolkniti pred njeno. Ti imaš pet otrok, starega očeta, neizplačano hišo in polje, ona ima sedem otrok, gostuje. Ti dobivaš podporo, dokler ni gotovo, da je umrl tvoj mož, njen je umrl, dobila je odpravnino in zdaj glej, vdova s svojimi nebogljenimi sirotami — kdaj vas stisne glad... Pravijo in obetajo, da bodo preskrbeli sirote, ali kdaj in s čim? Govore in zbirajo, tiskajo plakate in berejo, a dokler se zgodi, kaj bo naredila smrt konec gorja..."

"Smrt!..."

Mohorka se ustavi pri umivanju svetlih lat za mleko, strmi v pomivnik. Kaj hudega je umreti v takem času?— Bolje mrtva nego živa... Ali mož ji je naročil pri slovesu: "Ne pozabi, da ste zdaj ženske ravno tako vojaki, kakor smo mi. Zdaj mora zastaviti vse in vsak v Avstriji vse svoje moči — vsvak po svojem, vse je mobilizirano."

"Kaj delo," mu je rekla, "delo me ne plaši, ali če ne bo tebe nazaj, duša moja!"

Mu je silila solza v oči? Držal se je moško, poljubil je otroke in naročal starejšemu dečku: "Ti boš zdaj materina pomoč," očetu je rekel: "Malo boste pritegnili vi namesto mene, če je kaj posebnega, vprašajte pri prijateljih za svet. Ne teži mi srca, Jerica, veš da me kliče dolžnost."

Ti moški! Kar pokličejo ga, pa gre. Ni mu mar več za dom, ne za ženo. Da bi se bil barem razjokal ž njo, ne, še tega ne. Potem ji je pisal:

"Ne jokaj, delaj! železen čas zahteva železnih ljudi. Ne misli, da vas ne ljubim. A ravno iz ljubezni do tebe, mila moja Jerica, iz ljubezni do najinih otrok sem šel rad v vojsko, kajti tukaj branim vaše koristi, in če padem, padem za vas, za naš dom."

Ni razumela. Vedela je samo, da ni ljubega moža doma. Delala je dvakrat toliko, kakor sicer. Čez dan ni pogrešala moža toliko, ker je bil prej v službi v mestu, ali zvečer se je ozirala in čakala. Menila je, da pride, danes jutri, pojutrišnjem. Tačas je spravila z očetom in z otroci pridelke raz njiv, zaklala je prešiča, prodala druzega, pošiljala je mleko v Ljubljano ali šla sama tja, poslušala je vsak glas o vojski ... In tačas je postala iz cvetoče vesele Mohorke molčeča žena. Samo dva lista tsa prišla od moža do nje. Potem se je izgubila vsaka vest o njemu. Nikdo ne reče, da ga je videl mrtvega, nikdo ne sporoči, da je ujet. Torej kje je? — Mrtev in pokopan. Kdo jih je mogel prešteti in pregledati one, ki so padli pri Grodeku? "Sedemnajstih ni več!" se je razneslo po Ljubljani in po barju in mora je legla na vsako srce. "Pet, šest jih je komaj ostalo!" so rekli in žene in sestre so se zavile v znake žalosti, brale so se maše zadušnice. Potem so prihajala poročila. Privažali so ranjence, oglašali so se neranjeni, slišalo se je o ujetnikih. Slačile so črno obleko, razveselile so se mrkli oči. Vedno več sedemnajstih se je oglašalo. Srca so se oddahnila. Res je bilo mrtvih, ali ne tako strašno število, kot je razkričal prvi strah. Na Marijin praznik, 8. septembra, so pripeljali prve ranjence. Mesto in barje je stalo ves dan nagnjeteno na kolodvoru. S cvetjem in petjem so spremili vojake v vojsko, v molčeči nestrpnosti so jih pričakovali nazaj. Ves dan. Pol osme ure zvečer so se pomikali prvi vozovi med gručami ljudi. V prvih vozeh so sedeli, obvezanih rok ali glav. Viharni pozdravni klici so jih sprejemali. Zadnji vozovi so bili zastrti, skrivnostno strašni, molčeči. Množica ljudstva je obmolknila kakor poražena. Počasi so se pomikali zastrti vozovi, smrtna žalost je zgrabila srca. Za vozovi je šel šepet o razmesarjenih truplih, o životih brez rok in nog.

Mohorka je stala z sinom Vinkom in sosedo Čataro. Jokala je ves čas, ko so šli vozovi mimo nje, jokala je vso dolgo pot na barje. Kaj, če bi bil njen mož na tistih strašnih molčečih vozeh, kaj če bi prišel pohabljen, brez roke, brez noge? — Raznesel se je glas, da jih je toliko takih, in mnogo nočnih ur je lomila Mohorka v blaznem strahu roke. Kak krik je bil navadno po listih in pri ljudeh, če je odtrgala žaga komu prste ali roko — zdaj si pa sečejo ljudje drug drugemu telesa, kakor da nimajo krščene duše, kakor da jih ni rodila mati.

Kaki časi, neumljivi, grozni. Včasih so šli z vojsko na nevernika, zdaj nam ne dajo krščeni zavistniki miru, in Turek pomaga našim. Ne razumeš več. Sstari oče, ki je bil pri vstaji v Bosni, ki je mislil vedno le slabo o Turku, je čisto zmeden. Pravi, da se izpolnuje prerokovanje: Gorje bo svetu, ko bo pila turška mula iz Rena.

Mohorka nese late na klop pred hišo, se ozre na grede, na cesto. Te grede, ki so poleti polne sočne solate, žarečega maka in klinčkov, kako se je oziral rad nanje Tonin, ko se je vračal zvečer iz službe. Kako se je sukal po njivah za hišo, kako je delal pri novi štali. Kurnik in svinjak je bil sam naredil. Naredil je vodnjaku novo streho. Vse je znal, vsega se je prijel. In rad se je ustavil pogled Ljubljančanov na hiši, opasani z vrtom, z zaledjem njiv in kozolca, z vodnjakom pod srebrnimi vrbami, z rdečeličnimi otroci.

Ona je bila iz prodane kmetije na Dolenjskem. Služila je na barju in vozila je mleko v Ljubljano. On je bil sin poduradnika, ki je bil iz kmečkega doma, službo je imel v pisarni. Na poti v službo je srečaval Jerico. Zaljubila sta se in dogovorila. On je imel nekaj prihranjenega, ona nekaj. Njen oče je imel še nekaj zgovorjenega pri prodanem domu. Vzel je tisto in kupili so prostor na barju, zidali so in delali. Otroci so rastli, ž njimi je rastla v stariših moč in volja do dela. Kravici se je pridružila krava, polnil se je svinjak. Vkljub draginji se je izhajalo z vztrajnim delom. Tonin je računil, kako bo rastlo posestvo, kako bo pridobivalo z umnim gospodarjenjem na vrednosti in poskuševal je vselej kaj novega. Želel je vroče, da bi dosegel toliko, da bi živel njegov sin od grude, kakor je živel Toninov ded in Jeričin oče. Večkrat je povdarjal, da je sin kmečke hiše najbolj doma pri kmečke mdelu, da je obdelovanje zemlje najbolj naravni poklic človeka.

Ta človek, tako umen, tako blag, počiva zdaj nekje v gališkem blatu. Nasuli so morda samo pest prsti nanj in zato se vrača njegova duša sleherni večer na dom, hodi in pregleduje, če je vse v redu. Ona pa ni ne vdova, ne žena. Preiskala je vse bolnišnice, prelistala vse izkaze, pisala je na Rdeči križ, izpraševala, dala v liste.

Hite ljudje mimo hiše, po ravni gladki cesti, prinašajo novice. Prihajajo ranjeni vojaki, ozdravljeni vojaki. Njega ni, ga ne bo več nikdar. In danes je velika sobota! Zvoni in naznanja vstajenje, njena duša pa je tako potrta, za njo je življenje en sam veliki petek.

Ta cesta, ta cesta! Tako gladka, tako ravna. Kolikokrat je hodila ž njo po nji, še zdaj se ji zdi, da gre poleg nje, da ji pojasnjuje tok stvar in ji razkriva svoje vedno zvesto srce. Kjer ga je videla prvič, tam jo zabode vselej v srce. Je kaj lepšega, kakor ljubezen moža in žene, je kaj bridkejšega, kakor ločitev ljubečih zakonskih?

Že hodijo z blagoslovom domov. Ni košatih jerbasov, velikih pogač. Iz česa naj peko na barju? Če imaš prah moke, moraš gledati, da boš izhajala ž njim do žetve, skrivaš ga kakor dragocen zaklad, trepečeš, da bi ga ne vzeli. Malo spomina za praznike je mogla napraviti otrokom in staremu očetu. Kako je mesila velikonočni masleni kruh, sam Bog ve — grenak mora biti in preslan — dasi je dala dosti sladkorja vanj — kajti neustavljive so tekle solze, druga za drugo v testo. Vstajenja praznik in ljubi mož trohni v neznani deželi, ne more poklekniti na njegov grob, ne more mu postaviti spominskega križa.

Gredo s pirhi mimo hiše, pozdravljajo resnih lic. Ni vesele šaljive besede. Gospodinje muči skrb, kaka bo s kruhom. Prazniki so prinesli prečuden pirh — 200 gramov kruha na osebo. Ne dobiš več za denar, več moke ne kruha kakor 200 gramov, in če si pošten, ga porabiš tudi doma samo toliko. Izstradati nas hočejo, pravijo, varčevati je treba. Najbridkejša misel za mater je: Kaj bom dala otrokom? Kjer je kaj doma, se skuha še kak fižol ali krompir — kaj bo tam, kjer nimajo ničesar?

"Kaj ne, Mohorka, kaj smo dočakali?" se ustavi suha ženica, zavita v črn robec. "Pravijo, da so pripeljali zopet ranjence, da je dosti njih zmrznilo v tistih Karpatih. Fantje, ki so odšli nedavno, ne pišejo. Moj Bog, moj Bog! Gredo in se ne vrnejo, pa dobiš list: padel je! Ali pa dado tam nekaj denarja in rečejo: Vašega moža ni več! Povejte mi, Mohorka, kako da sije še solnce? Že davno bi moglo potemneti od naših žalostnih oči... Pa se nosi nekam, se nosi ta žalost, ker ni samo tvoja ne moja, ker je žalost vseh."

Druga ženska se je ustavila s košarico: "Poglejte naš blagoslov! Pa kaj zato! Bilo je še hujše, ko so imeli za Veliko noč samo repne olupke;! kaj bi marala, da bi le bil mož doma! Tako pa ne veš, ali ga ni našla ta hip krogla. Bedno kajžo se si sezidala s trudom in potom, zdaj se pa treseš vsak dan, da boš mogla bežati iz nje, ogleduješ cunje in blago in ne veš, kaj bi si navezala. Kaj naj bi vzela s seboj, fižol ali posteljnino? Dosti ne moreš nesti na hrbtu in voditi otroke."

"Bog daj sveti blagoslov božji!" — resno je pregovoril deče ks košarico na roki in podal jo je materi, ki jo je sprejela solznih oči in zaihtela: "Daj nam Bog blagoslov v hiši in na polju!"

Tako se ji je zasmilil dvanajstletni deček, ki nastopa zdaj resno kakor odrastli mož. Otroci svetovne vojske! Za vas ni igre in veselja, zgodaj vas je priklenilo trdo delo, črez noč ste postali možje in žene.

"Kje so pa oče in otroci, Vinko!" — je vprašala Mohorka in pogladila je dečkovo čelo, kakor da hoče izbrisati iz njega prezgodnjo resnost.

"Stari oče z drobižem so zaostali," — odgovori Vinko samozavestno in se umakne božajoči materini roki, premožkega se čuti, da bi ga ljubkovala mati, to je za drobiž. Mati nese s spoštovanjem blagoslov v sobo na belo pokrito mizo, ponavlja si vprašanje: "Kako bom izhajala z otroci? Vinko je delaven in oblasten in premoder, Peterček je trmast in jezikav. Vikec je raztresen — a vsi trije strahujejo manjši sestrici. Hudo je res, kjer gospodarijo otroci..."

Zunaj stoče suha ženica: "O naš križev pot! Naša Kalvarija! Kaj je že prišlo in kaj še pride! Črna moka po 88 vinarjev, meso bo po pet kron, krompir po dvajset! Pri misijonu so pa rekli: Potrpite s sedanjimi težavami in bodite pripravljeni na še večje... Kaj pravite Mohorka, kaj pride še?"

"Tri koščenice, tri sestrice," je kimala druga žena, "zdaj je kakor o Noetovem času, ko je prišel vesoljni potop. Noe se je vsaj rešil v barko, mi pa se nimamo kam... Da bi le bila v milosti božji ali človek trpi in godrnja in nima zaslušenja."

"Mati! Mati! Dajte kruha!"

Dva dečka od deset do osem let in dve dekletci od tri do pet let so priteklí po cesti in se oprijeli burno matere, za njimi je prihajal počasi stari oče, krepak mož, čigar pleča ni upognila teža petinosemdesetih let.

"Otroci — kruhek spi. Niste videli, da leži Bogek v grobu. In dokler leži Bogek v grobu se ne sme jesti kruha," — je dejala žalostno smehljaje mati. Vinko se je oglasil rezko:

"Zmiraj kruh!... Ta drobiž bi snedel pettisoč gramov na dan."

"Ti ga pa ne," — je zavpil Peterček, "celo kilo ga poješ na enkrat," je rekel važno Vinko, "ti si pa samo jedež."

Vsedel se je oblastno na klop in pogledal mater: "Ni jim treba zdaj kruha, oče so jim nakupili piškotov — drobiž je res jako ješč."

In mati, kakor večina mater v strahu pred starejšim sinom je pogledala ženske in pošepetala mali Roziki: "Potrpi malo!"

"Bog nam daj vesele praznike!" — se tem pozdravom se je vsedel stari oče poleg Vinka, odložil je palico in klobuk in si obrisal potno čelo z rdečim robcem: "To greje danes! — Kaj se prepirate spet za kruh! Ni treba kruha bo dosti, če ne drugega pa krompirjevega. Kamor pogledaš vse je izorano, posejano. Pred šempetersko vojašnico so že zrastle njive, na njive, na Gradcu so zrastle njive, kjer je kaj ledine bo dosti, kaj bi se prepirali zanj — še ljudi ne bo, da bi ga pojedli, kar ga bo zrastlo."

"In mesa ne bo, mesa," — je zastokal bolehni mitničar, ki se je vračal iz službe proti domu.

Živahno je pritrdila suha ženica: "Ena kura stane kolikor koštrun, koštrun kolikor krava, vol kolikor par najlepših konj."

Važno je prikimal oče: "Kakor so dejali: Prišel bo tak čas, da če bo dobil od Gorice do Koroške Bele kozo, jo bo častil kakor kravo, in če bo našel kravo, ji bo obesil zlat zvonec na vrat. Možki pa bodo tako redki, da če se bosta dva srečala, se bosta razjokala od veselja. In več kakor meč bo pomorila bolezen, pravijo, da pride kuga vsled smradu nezakopanih teles..."

"Pripravimo se, pripravimo se na smrt," — so stokale žene in otroci so gledali plašno v obupane obraze na svetlo solnce in živo cesto.

Prezirno je zategnil Vinko usta: "To je bila včasih. Zdaj je veda tako napredovala, da se ne more bolezen razširiti tako zelo. Imamo dobro vodo, snago, zdravnike. Le berite, zmiraj iznajdejo kaj novega."

"Da, kruh iz žaganja ali iz sena. Kdo ga bo jedel?" — se je ujezil mitničar, suha ženica je zapretila s prstom Vinku:

"Kdor je premoder, ga snejo uši, smo rekli včasih. Smrti ne zadržuje nobena iznajdba. Božja dekla je, poslana nam v kazen."

"Če bi le Laha ne bilo, bolezen se že omeji. Pravijo, da hoče našo zemljo," — je potožil mitničar o skrbi, ki muči ljudstvo.

"Cesar ne da ničesar."

Z enim glasom sta izrekla to ded in vnuk, okrog ust je legla obema ponosna zavest, ponos da sta sina države, ki zna braniti svoje, ponos na starega vladarja, ki ne klone v nevihti, ki stoji trdno na načelu pravice.

Pogledali so se ponosni in mirni. Kaj svetovna vojska, kaj pretnje sovražnikov. Ako imajo naši sovražniki moč in bogastvo, mi imamo pravico mi imamo sivolasega vladarja, ki se poganja za njo; mi imamo ljubezen do skupne domovine, po kateri segajo lakomne roke. In ded in vnuk sta eno

(Nadaljevanje na 7. strani.)

NA PRODAJ—2 leta starih drevesc, hrušek in jabolk z lepimi koreninami. Istotako rožnih grmov, rož, semenskega krompirja, trav in čebule ter zelišč v J. C. Adler & Co. Store, Bluff & Jefferson St., Joliet, Ill.

Chicago telefon 2768 N. W. telefon 1113

Anton Pasdertz

1013 N. Broadway : : Joliet, Ill.

PRVA SLOVENSKA

Mesarija in Grocerija

NA ZAPADNI STRANI.

Največja zaloga. Najčistejše blago. Zmerne cene.

Za velikonočne praznike smo pripravili posebno veliko zalogo suhega mesa, kakor: šunk, gnjati, plečet, reberc, slavnoznanih kranjskih klobas in drugega mesa.

Poleg t ga imamo največjo zalogo žive in očiščene kuretine, posebno pripravljene za praznike.

Naša zaloga grocerije in domačih zdravil je popolna.

Blago dovažamo na dom brezplačno.

Zahvaljujoč se cenj: odjemalcem in odjemalkam za naklonjenost, se priporočam tudi vnadalje, ter želim vsem vesele Velikonočne praznike.

Spoštovanjem

ANTON PASDERTZ

Vsem rojakom želim vesele velikonočne praznike!

Ob tej priliki vabim rojake v svojo lepo in moderno urejeno prodajalno, kjer najdete največjo zalogo vse vrste blaga za moške za spomlad in leto.

MOŠKE OBLEKE

vseh velikosti, delane po najnovejšem kroju in iz najtrpežnejšega in ličnega blaga. Cena so različne--- po $13 do $25

DEŠKE OBLEKE.

za fante od 6 do 18 let stare, smo si pripravili popolno zalogo. Tu jih najdete vseh vrst in najnovejšega kroja. Cene so vedno zmerne — po $2.50 in višje do..... $8.00

ČEVLJE

za praznik dobite v moji prodajalni vedno ceneje. Pa tudi jih boste zadovoljno nosili, ker so lični in trpežni, ter se lepo podajo nogi. Imam jih vseh velikosti, barv in cen po $2.25, $2.50, $3.00, $4.00 in $5.00.

KLOBUKI

in kape za praznik in delo dobite v moji prodajalni po najugodnejši ceni, pa tudi najdete največjo zalogo na izber, da gotovo najdete kar iščete. Imam jih vseh vrst in velikosti. Cene $2, $2.50 in $3.

SRAJCE

ovratnike, ovratnice, naramnice, nogavice in rokavice, ter vse vrste enakih potrebščin najdete v moji prodajalni v največji zalogi. Bodisi, da rabite za praznik ali delavnik, tu boste našli kar potrebujete.

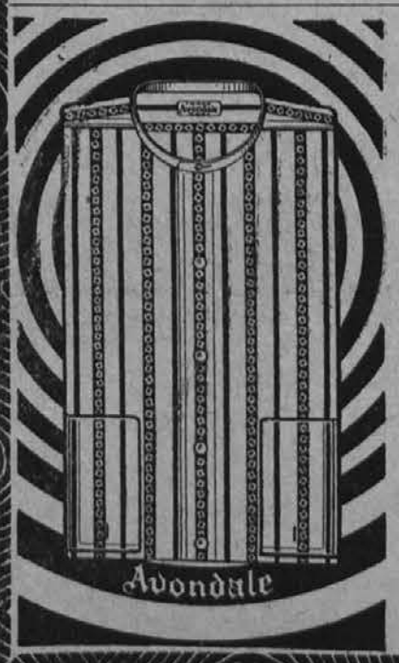

Edinole moji prodajalni dobite dobro znane CLASS A OBLEKE in nikjer drugje v Jolietu.

Nadalje imam v zalogi raznovrstne trunke, kovčeke in svežnje; vse vrste usnje in črevljarske potrebščine. Pri meni dobite vse kar potrebujete, zato se priporočam, da me obiščite in se prepričate.

Moje cene so vedno zmerne. Blago je jamčeno.

Geo. Stonich Clothing Store

kjer dobite vso moško opravo.

815 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Vstanovljena 29. novembra 1914. Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915. Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Umrl je 8. februarja v Šinkovem turnu pri Vodicah vpokojeni župnik č. g. Janez Tavčar, star 73 let. Skromni gospod je bil zgled pobožnega in za božjo čast gorečega duhovnika, vnet posebno za lepo cerkveno petje. Doma je bil v Podgori, župnije staroselške.

— Izgube 17. pešpolka. (Uradni izkazi izgub, 6. marca.) Ujeti: Artač Valentin, Ljubljana; Bambič Iv., Kočevje; Barjakovič Nikolaj, Črnomelj; rez. Bartol Ivan, Kočevje; tit. poddesetnik Bezek Anton, Črnomelj; Bleimuth Ivan, Hohenau; Bončar Franc, Ljubljana; Bostnar Anton, Vrhnika; Branceli Anton, Preserje; Brodnik Iv., Kočevje; Brula Josip, Črnomelj; Bukovec Mat., Kočevje; Catonič Marko; Vinica; Černič Ivan, Metlika; Cvelbar Josip, Krško; Debeljak Štefan, Kočevje; Debevc Anton, Borovnica; Debevc Josip, Studenec; Dolinar Peter, Ljubljana; Drnovšek F., Krško; Edler Florijan; Elmayer Ivan; Erker Jurij, Kočevje; Fink Josip, Kočevje; Gašperič Simon, Črnomelj; Glavan Karol, Novo mesto; Gomilšek Josip, Krško; Gorše Peter, Vinica; Grdina Josip, Preserje; Hočevar Alojzij, Ljubljana; Hren Josip, Kočevje; Hrovat Ivan, Novo mesto; Hrušovar Alojzij, Krško; Jager Mihael, Ljubljana; Jaklič Josip, Ljubljana; Jamnik Alojzij, Kočevje; tit. poddesetnik Jarc Josip, Novo mesto; Jenko Fr., Medvode; poddesetnik Jereb Franc, Krško; Jereb Josip, Vrhnika; erman Matej, Črnomelj; Jeršin Ivan, Ljubljana; Jonke Franc, oKčevje; Jurečič Fr., Krško.

— Junaška knjiga slovenskih fantov. Kakor čujemo, namerava g. Jernej pl. Andrejka, c. kr. gardni podpolkovnik in sloviti pisatelj "Slovenskih fantov", napisati "Junaško knjigo slovenskih fantov v svetovni vojni" ter se že bavi z nabiranjem gradiva. Podrobnosti o tem na široko zasnovanem delu, ki se bo izdalo s privolitvijo in podporo vojaških oblasti, se razglase v kratkem.

— Odlikovanja pri 17. pešpolku. Viteški križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo je dobil polkovnik Hugon Ventur pl. Thurmau. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil stotnik Anton Lukanc pl. Savenburg. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste je dobil tit. narednik Andrej Devjak. — Bronasto hrabrostno svetinjo je dobil orožni mojster Franc Prhne.

— Zgorel je v baraki blizu italijanskega bojišča vojak Jožef Križman iz Certeža. Ko je v baraki izbruhnil požar, je hotel pomagati tovarišem, a je sam našel prezgodnjo smrt. Pri vojakih je bil od začetka vojske. Bil je tudi na srbskem bojišču. Doma zapušča žalujočo ženo, staro mater, sestro in osmero nepreskrbljenih otročičev. Kanjki je bil priden kmečki gospodar in vnet član moške Marijine družbe v Sebrugah pri Dobrepolju.

— 1500 odlikovanj. Avstrijski cesar je podelil državnemu uradništvu približno 1500 odlikovanj in sicer zaradi zaslug v sedanji vojski. Na Kranjskem so med drugimi bili odlikovani: Njegov namestnik deželnega predsednika, dv. svetnik Rudolf grof Chorinsky (komturni križ Franc Jožefovega reda z zvezdo); predsednik deželnega sodišča v Ljubljani Adolf Elsner, in vodja finančnega ravnateljstva v Idriji dvorni svetnik Jožef Billek (viteški križ Leopoldovega reda); okrajni glavar Karel Ekel v Logatcu, okr. zdravnik v Ljubljani dr. Pregel, okr. glavar v Kranju Fr. Schitnik, državni pravdnik dr. E. P. Pajnič v Ljubljani, profesorji Lederhas, Jeraj in Virbnik (viteški križ Franc Jožefovega reda). Mnogo uradnikov je dobilo zaslužne križce in odlikovanja k naslovom dvornega, cesarskega ali vladnega svetnika.

— Zaradi navijanja cen je sodišče obsodilo lončarico Uršo Škoda iz Prekope. Prodajala je na novomeškem trgu prsteno posodo po zelo visoki ceni. Mej drugim je rodala pisker, ki ga je še pred kratkim prodajala za eno krono, kar za tri krone. Ker so pa piskri in posode neobhodno potrebna reč, jo je sodišče obsodilo v zapor.

—Mleko podražile so mlekarice svojim novomeškim "kontam". Za liter so zahtevale e ne24 vin., druge zopet 26 vin., itd. Bile so tudi obsojene zaradi navijanja cen. Mleko prodajati liter po 24 vin., ima dovoljenje od c. kr. okr. glavarstva samo "Kmetijska podružnica na Grmu".

— Ljubljanski domobr. pešpolk št. 27 si je na bojišču tik za fronto v novi veliki dvorani ustanovil knjižnico, ki naj vojakom, kadar so v rezervi, nudi zabave in razvedrila v težki vojni službi. Med prvimi nam je v uresničenje te misli priskočilo na pomoč ljubljansko podjetje "Kino Central" z velikodušnim darom 600 kron. Tudi "Družba sv. Mohorja" je poslala lepo število svojih knjig.

— Oglasil se je iz srbskega ujetništva c. kr. sodnik in rezervni poročnik gospod Ivan Kralj. Piše, da je došel po hudih naporih in pomanjkanju iz Albanije srečno v Italijo in da je zdrav.

— Smrtna kosa. Iz Št. Vida pri Planini se poroča: Umrl je tukaj g. nadučitelj Franc Bračič v 56. letu svoje starosti. Umrli je služboval v naši župniji 36 let. Bil je prvi učitelj, ki je bil imenovan na našo šolo pred 36. leti, ker pred tem časom so morali otroci obiskovati šolo v trgu Planini. Umrli g. nadučitelj je bil občinski odbornik in častni občan naše občine ter med ljudstvom splošno priljubljen, kar je dokazal tudi njegov pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudstva in duhovščine iz vseh bližnjih župnij. Sin umrlega, gospod poročnik Franc Bračič, se nahaja v ruskem vojnem ujetništvu. — Naša šola je v teku enega leta izgubila vse moške učne moči. Dva učitelja sta umrla za boleznimi, katere sta si nakopala v vojni, poleti je umrl g. župnik in zdaj še, kakor zgoraj poročamo, g. nadučitelj.

— Delu čast! Rezalcu tobaka v ljubljanski tobačni tovarni, g. Lavrenciju Palovec, je podelil cesar srebrni zaslužni križec. Že nad 40 let izvršuje svojo službo.

— Zadnji potres dne 8. februarja se je močno čutil zlasti na Gorenjskem.

— Zlata poroka. Dne 12. febr. je obhajal v Novem mestu gosp. vpokojeni sodni sluga in posestnik Janez Zorko s svojo soprogo g. Marijo zlato poroko. Tem povodom sta zlatoporočenca v kapiteljski cerkvi prisostvovala sv. maši in prejela obredni blagoslov, ki ga jima je podelil biseromašnik preč. gosp. kanonik Franc Povše. Ker je vojskini čas, se njijun sin Anton Zorko, ki je župnik v Zvorniku v Bosni, ni mogel vdeležiti tega častnega dne. Jedna hči je s. Ambrozija, vrla učiteljica šmihelskega zavoda.

— Za Tintorettovo oltarno sliko v kapiteljski cerkvi v Novem mestu, ki jo je restavriral g. Rischl in je delo mojstrsko dovršeno, je dovolilo c. kr. naučno ministrstvo 815 K 38 vin. podpore.

— Poročil se je tudi v Novem mestu in Kandiji dobro znan in spoštovan gosp. Josip Hladnik, c. kr. poštar na Rakeku z gospodično Heleno Milharčič iz Žej pri Cerknici.

— Na trebušnem tifusu je umrl v Št. Petru pri Novem mestu tamošnji in cerkvenik Franc Rak dne 13. febr. v 57. letu starosti. To je druga žrtev tifusa v Št. Petru. Pokojnik je bil blag mož, veselega značaja in dobrega srca. Svojemu poklicu je bil že od 18. leta z vso vnemo udan ter je služboval kot organist nekoliko časa v Bukovščah pri Selcih in ves ostali čas v Št. Petru povsod v splošno zadovoljnost. Rajni Rak je bil pa tudi skrben oče in moder reditelj svoje velike družine, katero je pošteno preživljal s svojimi skromnimi dohodki.

— Umrla je ga. Antonija Oblak, soproga c. kr. poštne sluge v Novem mestu, dne 15. febr. ob 6. uri zvečer, stara 40 let.

— Umrl je vsled težke operacije starešina belokranjskega učiteljstva g. Fr. Šetina, nadučitelj in šolski vodja ter imejitelj zlatega zaslužnega križca dne 16. febr. ob 12. uri opoludne v 63. letu starosti, v Črnomlju, kjer je dolgo let deloval na polju vzgoje in omike šolske mladine.

— Tatinska družbica. Znani uzmoviči Turk, Rataj in Kovačič so se zopet sprijaznili in kradejo kakor srake. Dasiravno mladi so na tatinskem polju že stari in zelo izurjeni tički. V zadnjem času so začeli kar odpirati hiše. Svinjsko prekajeno meso jim posebno prija. Udrli so pred kratkem v hišo Jerneja Božič-a iz Vel. Brusnic in odnesli nekaj več mesa in drugih reči. Tudi klobase gosp. župnika Nemaniča, katere je tam sušil, so se jim dopadle in jih pozneje s slastjo povžili v hlevu g. Ferliča v Novem mestu, odkoder so pa zginili neznano kam na novi plen. Rataj je še-le pred enim mesecem odšel iz zapora.

— Dihurji v Vel. Brusnicah in okolici. Posestniki in posestnice kokoši, so dolgo preganjali nevidnega dihurja, a slednjič so pa prišli vendar na to, da ima ta dihur dve nogi. Pobral jim je, kakor pred nekaj leti v okraju Prečne, do sto kokoši in zadnji čas tudi druge stvari. Perje kokoši je pa končno izdalo dihurje in zato je odšla 19. febr. procesija ljudi v "krvavo rihto" v Novomesto, da tam potoži, da v vojskinem času in zastonj kokoši jesti ni dovoljeno. Za temi so korakali tudi uzmoviči — štirje domačini.

ŠTAJARSKO

— Odlikovanja pri 26. dom. polku. Ponovno cesarsko pohvalno priznanje je dobil nadporočnik Miroslav Živny. —Srebrn zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje sta dobila narednik rač. pom. delavec Anton Bračko in rez. rač. podčastnik 1. vrste Alojzij Mastnak.

— Umrl je v Mariboru 3. marca vpok. namestniški podpredsednik baron Schoenberger v starosti 59 let. Pokojnik je bil brat ljubljanskega deželnovladnega svetnika Ernesta barona pl. Schoenbergerja ter je mnogo let deloval kot okrajni glavar v Krškem, potem pa kot referent za kmetijstvo in železnice pri deželni vladi v Ljubljani.

— Na delu za "Schulverein" na bojišču. "Grazer Tagblatt" piše: Največje priznanje zasluži delo nekega vrlega vojaka. Poslal nam je nabiralno polo nemškega "Schulvereina", na kateri je bila napisana samo ena točka z zneskom 10 Kin zraven pa je bilo napisano: "Pri mojem oddelku se nahaja malo Nemcem, vsi drugi so tuje narodnosti. Med temi par Nemci manjka prave požrtvovalnosti. Zahteval bom od vsakega, kateri bo hotel dobiti od mene "Grazer Tagblatt", da ga prebere, za nemški "Schulverein" 10 vin. Nabrano vsoto bom poslal v ta namen od časa do časa upravništvu Vašega lista. Srčen "Heil" pozdrav: Josip Mellach, narednik." (Tako smejo delati Nemci!)

— Iz Savinje so potegnili truplo 62 let starega Antona Pokelška, strojnega ključavničarja.

— K tatvinam na pragerski železniški postaji. O tatinski družbi, ki je na Pragerskem več let plenila poštne in železniške pošiljatve, se še poroča: Obsežni preiskavi, ki jo vodi predvsem orožniški stražmojster Presker, se je posrečilo doslej dognati deset članov tatinske družbe, ki so večinoma železničarji. Kakor kaže zaplenjeno tatinsko blago, so dolgoprstnežem posebno ugajale pošiljatve vojakom na bojno polje. Razen jestvin, zapestnikov in snežnih kučem so se našle cele zaloge kožuhovinastih predmetov. Preiskava se nadaljuje ter se odpirajo vedno nove sledi proti nadaljnim tatovom. Tako je žena enega izmed aretiranih tatov izpovedala o tatvini več vreč koruze, ki se je izvršila na postaji začetkom lanskega leta.

— Za 10,000 K sira ukradla sta osemnajstletni kontorist Oto Radich in šestnajstletni praktikant Jožef Bagary pri tvrdki Menis in Scherbaum v Mariboru. Sir sta prodala raznim strankam in denar ohranila zase. Oba so zaprli.

— Odlikovanja. Duhovniški zaslužni križec 2. vrste na belo-rdečem traku sta dobila vojni kurat 187. brigade Iv. Poljanec in vojni kurat 27. pp. Viktor Lipuš. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: kadet 8. lov. bat. dr. Pavel Mezej, desetnik 8. polj. havb. p. Franc Suppan in tit. četovodja 10. trd. top. bat. Emil Roškar.

— Velikega soma so potegnili oni teden iz Drave pri Ptuju. Riba je najbrže prišla iz Donave in je tehtala 48 kg. Dolga je bila 2 metra.

— Odlikovanje pri 87. pešpolku. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil nadporočnik Aloj? zij Flaschka.

— Odlikovanja pri 5. dragonskem polku. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste sta dobila desetnik Krapše Anton in dragonec Schnabl Matija. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: tit. stražmojster Priveršek Anton četovodja Bradaschia Ivan, desetnika Auer Leopold in Muster Avgust, dragonci: Brečko Karel, Debevc Ivan, Einspieler Valentin, Gesselbauer Tomaž, Godec Jakob, Hackl Alojzij, Hrovat Anton, Jernej Andrej, Kalt Leopold, Klingbacher Ferdinand, Frenkl Alojzij, Lafer Ivan, Loeffler Josip, Lorenzer Alojzij, Maierhofer Franc, Morella Gabrijel, Avsec Franc, Pirc Fr., Pickl Andrej, Pohar Karel, Rabl Josip, Rauscher Rudolf, Režek Anton, Repatec Franc, Rožaj Josip, Sailer Iv., Srebot Ivan, Schadler Alojzij, Terčič Franc, Žbogar Andrej in Ženi Ferdinand.

KOROŠKO.

— Odlikovanja pri 7. pešpolku. Red železne krone 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil stotnik Edvard Barger. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje je dobil nadporočnik Josip Zigurnigg.

— Odlikovanja pri 7. pešpolku. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: kadetasp. Trtur Maxer, tit. desetnika Nikolaj Reamtu in Simon Paul, tit. poddesetnika Daniel Grabul in Josip Klinar, infanterista Herman Lanzinger in Bogoljub Waidacher. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: tit. poddesetnik Ivan Schader, infanteristi Franc Janc, Ferdinand Jury Wolfgang Hetzl, Vincencij Lakner in Štefan Tiefnig.

— Pametna odredba o dostavitvi nakaznic za kruh in moko v Celovcu. S 3. marcem so uvedli v Celovcu nov način razdelitve nakaznic za kruh in moko. Hišni gospodarji morajo predložiti seznam upravičenih oseb, ki stanujejo v hiši. Nakaznice se izroče nato le hišnim gospodarjem ali njih namestnikom temeljem seznama. Posameznim strankam nakaznic več ne izročajo.

PRIMORSKO.

— Odlikovanja pri 97. pešpolku. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: desetnik Bole Leopold, enol. prost. tit. desetnik Cink Ivan, poddesetniki Cemerich Ivan, Marangon Fr. in Spetič Jakob. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: četovodji Dugulin Franc in Paulič Nikolaj, desetnika Littera Ivan in Stegel Jakob, tit. desetnik Jelčič Ivan, poddesetniki Langer Peter, Matičič Ivan, Božac Josip, Taroš Ivan, Čekada Ivan, Gedeša Fr. in Castellani Livir, infanteristi Petelin Josip, Vivoda Ivan, Šefer Jaroslav, Mozetič Jernej, Ferjančič Avgust, Delak Luka, Krajevič Ivan, Čakotič Josip in Vidovc Josip, častniški slugi Brettschneider Josip in Ipavec Andrej.

— Izprememba pri državni policiji v Trstu. Policijski svetnik Friderik Wlatnigg je premeščen od deželne vlade v Celovcu k policijskemu ravnateljstvu v Trst, na njegovo mesto je premeščen policijski višji komisar dr. Jožef Casapiccola.

—Hrvatski begunci iz Istre, kateri so bili v Pribramu in okolici, so odpotovali 24. febr. domov.

— Vinska cena na spodnjem Krasu. Pišejo nam: Krčmarji komenskega okraja so si bili ustanovili krčmarsko zvezo, ki naj bi skrbela za njihove koristi. Ta zveza je takoj po trgatvi sklenila stalno ceno vinu, in sicer belemu po 70 K, črnemu pa po 100 K hl. Na drobno so prodajali belo vino po 1 K 12 vin., črno po 1 K 44 vin. Te cene jim je okrajno glavarstvo potrdilo. Mnogi kmetje na spodnjem Krasu imajo svoje vinograde že na ivpavski zemlji in pridelujejo prav dobrega vipavca; sploh je od nas do Vipave le četrt ure. A dočim je bilo tam belo vino po 120 K hektoliter, naj bi ga pa Kraševci prodajali po 70 K? Kmetje so belo vino prodali večinoma vojaštvu po dobri ceni, za črno so pa mnogi mislili, da je po 100 K hektoliter zadostna cena, ker je bilo mesec dni prezgodaj brano. No, vino je kmalu pošlo in krčmarji so ostali na suhem. 30. jan. so zato zvišali ceno vinu na 100 K hektoliter za belo in 116 K hl. za črno. Kmetom zvišana cena nič ne pomaga, ker so že prodali vse vino po prejšnji nizki ceni; zapomnili si pa bodo krčmarsko vzezo, ki jim je pojedla lepe stotake za trdo pridelano vino.

HRVATSKO.

— Iz Kotora poročajo "Našemu Jedinstvu": Pomalem se vračajo meščani na svoje domove in mesto dobiva novo lice. Promet ali bolje prehod je tu velik: avtomobili, tovorni vozovi se vidijo na vseh straneh; po morju preživahna zveza Kotor-Ercegnovi in obratno. Ujetniki opravljajo po mestu in okolici vsa mogoča dela. Kotor grge, upamo, nasproti lepši bodočnosti.

—Umrl je na Sušaku veleposestnik Avgust Kresser, star 57 let.

— Ustrelil se je v Zagrebu vodja 13. trenske divizije Robert Pick.

— Izbrisani dalmatinski odvetniki. Kakor se poroča, so izbrisani iz seznama odvetnikov odvetnik in poslanec dr. Trumbič in še nekateri drugi dalmatinski odvetniki, kateri se nahajajo v inozemstvu. Njihova imena se nahajajo v popisu jugoslovanskega odbora v Londonu. Ti so podpisali tudi manifest, katerega je posebna deputacija jugoslovanskega odbora v Londonu predložila lordu Crewe.

Dr. Richter's Pain Expeller

zoper revmatizem in trganje bolečine in otrpnelost členkov in mišic.

Pravo zdravilo je v zavoju, kakoršnega vidite na sliki.

Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapečaten s Anchor Trade Mark.

25c in 50c vseh lekarnah ali pa pišite ponj naravnost na

F. Ad. Richter & Co.
74-80 Washington Street New York.

FIRE INSURANCE

Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k

ANTONU SCHAGER

North Chicagi Street

v novi hiši Joliet National Banke.

Ohranil življenje svoji materi.

Dokaz čudotvorne moči narave.

Da narava v mnogih slučajih dela čudeže, posebno v takih slučajih, v katerih celo zdravniki ne vedo pomoči, dokazujejo slučaji, o katerih dnevno poročajo zahvalna pisma onih, ki uživajo H. H. Von Schlicka BOLGARSKI KRVNI ČAJ. Eden izmed teh je tudi slučaj Josipa Ladanyia, 401 East Pike St., Clarksburgh, W. Va., ki glasi:

"Sedaj sem se prepričal, da Vi ne oglasujete zastonj BOLGARSKI KRVNI ČAJ, kajti moja mati, ki je morala radi svoje bolezni dolgo časa čuvati posteljo, in kateri zdravniki niso vedeli pomoči, se sedaj, ko je samo pet krat pila t ačudotvorni čaj, popolnoma dobro počuti. Bog naj Vas blagoslovi za to izvrstno zdravilo, in jaz ga hočem od sedaj nadalje vsakemu mojih prijateljev najtopleje priporočati."

Marvel Produce Co.
24 MARVEL BUILDING,
PITTSBURGH, PA. Adv.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Moje blago bo najboljše, najčistejše in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz
Chicago tel. 2917
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglasite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.
COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS
Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building.
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

PIRUHE IN PISANICE

ZA

VESELO VELIKONOČ

najraje pošiljajo rojaki in rojakinje iz Amerike svojcem

v staro domovino

V GOTOVEM DENARJU

To Vam pa najsigurneje, najhitreje, najcenje in najtočneje izvrši stara in zanesljiva domača tvrdka

AMERIKANSKI SLOVENEC

1006 N. Chicago St. (Bančni Oddelek) Joliet, Illinois

PRAVE CENE DENARJA NAJDETE NA PRVI STRANI "A.S."

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da denar ne bo zgubljen. Ko smo prepričani, da ni bil izplačan, denar vrnemo.

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

Še bolj izpopolnjujoč podobnost s človekom, ki sedi slikarju za portret, je gospod Lorry zadremal. Prihod zajtrka ga je vzdramil, in ko je primikal stol k mizi, je dejal natakarju:

"Pripravite, prosim, sobo za mlado damo, ki utegne priti vsak čas. Vprašala bo najbrže po gospodu Jarvisu Lorryju ali pa morda le po gospodu iz Tellsonove banke. Naznanite mi, prosim."

"Da, sir. Tellsonova banka v Londonu, sir?"

"Da."

"Da, sir. Često imamo čast sprejemati vaše gospode, kadar potujejo iz Londona v Pariz ali nazaj, sir. Hiša Tellson in tovariši ima mnogo potov, sir."

"Da. Mi smo ravno toliko francoska kot angleška hiša."

"Da, sir. Toda Vi ne potujete najbrže veliko, sir?"

"V zadnjih letih ne več. Preteklo je že petnajst let, odkar smo — odkar sem zadnjikrat prišel iz Francije."

"Res, sir? To je bilo še pred mojim časom, sir. Pred časom mojega sedanjega gospodarja, sir. George je bil tedaj v drugih rokah, sir."

"Da, tako bo."

"Toda stavil bi mnogo, sir, da je hiša kot Tellson in tovariši cvetela že pred petdeset, ne le pred petnajst leti?'

"Potrojite to število ter recite stopetdeset let in ne boste daleč od resnice."

"Res, sir?"

Natakar je razširil usta in oči, odstopil od mize, predel oterač z desne rame na levo, se postavil v udobno stojo in ogledoval gosta, ko je jedel in pil, kakor iz opazovalnice ali stražnega stolpa. Čisto v zmislu starodavne navade natakarjev vseh časov.

Ko je gospod Lorry končal svoj zajtrk, je šel na izprehod ob obali. Malo, tesno, krivo mesto Dover se je povsod skrivalo pred obrežjem in je vtikalo glavo med apnenaste čeri kakor morski noj. Obala je bila puščava morskih valov in kamenja, ki se je divje valilo okrog, morje pa je počenjalo, kar se mu je zljubilo, in zljubilo se mu je razdirati. Besnelo je proti mestu in besnelo proti pečinam in lomilo obalo, kakor blazno. Zrazk okrog hiš je tako krepko dišal po ribah, da bi kdo utegnil misliti, da se hodijo bolne ribe vanj kopat, kakor se hodijo bolni ljudje kopat v morje. V pristanu so malo ribarili in mnogo kolovratili ponoči okrog ter gledali proti morju: zlasti ob času, ko je morje rastlo in se je bližala lpima. Majhni trgovci, ki niso imeli nikoli nič opraviti, so včasi na nerazumljiv način obogateli in bilo je čudno, da nihče v soseščini ni mogel videti prižigavca svetiljk.

Ko se je dan nagibal proti popoldnevu in se je zrak, ki je bil medtem toliko jasen, da je bilo mogoče videti francosko obalo, začel zopet polniti s soparo in meglo, se je zdelo, da se tudi misli gospoda Lorryja oblačijo. Ko se je zmračilo in je on sedel pred ognjem v zajtrkovalnici, čakajoč kosila, kakor je čakal zajtrka, je njegov duh vneto kopal, kopal, kopal v živem, rdečem premogu.

Steklenica dobrega vina ne škoduje človeku, ki koplje v rdečem premogu, razen da kaže neko nagnjenje raztresti ga pri njegovem delu. Gospod Lorry je ostal dolgo brez dela in je ravnokar nalil zadnji kozarec vina s tako popolnim in očividnim zadovoljstvom, kakor ga je mogoče opazovati le pri postarnem gospodu svežega obraza, ki je končal svojo steklenico, ko so iz tesne ulice zaropotala kolesa in zdrdrala na dvorišče.

Postavil je kozarec zopet na mizo, ne da bi se ga doteknil. "To je gospodična!" je dejal.

Čez nekaj trenutkov je vstopil natakar z naznanilom, da je gospodična Manette prispela iz Londona in da želi govoriti z gospodom iz Tellsonove banke.

"Tako kmalu?"

Gospodična se je nekoliko okrepčala že po poti in ne potrebuje sedaj ničesar, temuč silno želi takoj videti gospoda iz Tellsonove banke, če mu ni težko in nadležno.

Gospod iz Tellsonove banke ni mogel drugače kot izprazniti svoj kozarec z izrazom smešne obupnosti, potisniti svojo čudno, malo, lanenosvetlo lasuljo na ušesa in slediti natakarju v sobo gospodične Manette. To je bila velika, temna soba, opremljena po mrliško s črno zimno opravo in napolnjena s težkimi, temnimi mizami. Te so bile oljene in oljene, dokler se nista dva velika svečnika na mizi v sredi sobe začela temno zrcaliti na vsaki mizni vlogi, kakor bi bila pokopana v globokem grobu mahagonija in kakor bi ne bilo od njiju pričakovati prave svetlobe, dokler ju ne izkopljejo.

Bilo je tako težko prodreti v temo, da je gospod Lorry, korakajoč preko obhojene turške preproge, mislil, da je gospodična Manette ta trenutek v kaki sosednji sobi, dokler ni prišel mimo onih dveh velikih svečnikov in zagledal ob mizi med njima in ognjem stati, pripravljeno na sprejem, mlado damo od ne več kot sedemnajstih let v jahalnem plašču in še vedno s popotnim slamnikom v roki, držeč ga za trak. Ko so njegove oči obstale na majhni, vitki, brhki postavi in bogatih zlatih laseh in plavih očeh, ki so ga opazovale z radovednim pogledom, ter na čelu, ki je čudovito znalo (če pomislimo, kako mlado in gladko je bilo) zbrati in združiti neki izraz, ki ni bil popolnoma niti zmedenost, niti začudenje, niti strah, niti le zbujena, napeta pozornost, dasi je bilo od vsega četverega nekaj v njem — ko so njegove oči obstale na teh stvareh, mu je nenadoma stopila pred dušo živa podoba otroka, ki ga je držal v naročju na poti preko istega Kanala, v mrzlem vremenu, ko je toča težko bila in se morje visoko valovilo. Slika je zopet izginila kakor dih na površini visokega ogledala za njim, na čigar okvirju je bolniška procesija črnih amorjev, izmed katerih so nekateri bili brez glave in vsi pokvečeni, darovala tem črnim božanstvom ženskega spola črne košarice s sadjem Mrtvega morja — in on se je vljudno poklonil gospodični Manette.

"Prosim, sedite, sir!" Z zelo jasnim in prijetnim mladim glasom; naglas je malo tuj, toda zelo malo, zares.

"Poljubljam Vam roko, gospodična," je dejal gospod Lorry po navadi starega časa, ko se je nanovo vljudno priklonil ter sedel.

"Včeraj sem prejela pismo od banke, sir, z naznanilom, da je vsled neke vesti — ali odkritja —"

"Beseda ni tako važna; obedve sta porabljivi."

"—glede malega premoženja mojega ubogega očeta, ki ga nisem nikoli videla — ki je že tako dolgo mrtev—"

Gospod Lorry je mencal na stolu in se ozrl z nemirnim pogledom proti bolniški procesiji črnih amorjev, kot bi nosili kako pomoč v svojih brezumnih košarah!

"—potrebno, da grem v Pariz in da stopim tam v dogovor z gospodom iz banke, ki je zavoljo tega odposlan v Pariz."

"To sem jaz."

"Pričakovala sem to, sir."

Upognila je koleno (mlade dame so se takrat tako priklanjale) z lepo željo pokazati mu, da čuti, koliko je on starejši in modrejši od nje.

"Ker so tisti, ki stvar razumejo, spoznali za potrebno in mi dobrohotno nasvetovali, da potujem v Francijo, sem odgovorila banki, da si kot sirota brez prijatelja, ki bi me mogel spremljati, štejem v srečo, biti med popotovanjem pod okriljem tega častivrednega gospoda. Gospod je bil že zapustil London, toda poslali so menda sla za njim s prošnjo, naj me tukaj blagovoli počakati."

"Štejem si v čast," je dejal gospod Lorry, "da so mi poverili to nalogo. Še bolj bom srečen, če jo bom mogel izvršiti."

"Zelo sem Vam hvaležna, sir. Zahvaljujem se Vam iz vsega. Banka mi je izporočila, da mi bo gospod razložil podrobnosti te zadeve in da se moram pripraviti na nenavadne reči. Potrudila sem se na vso moč pripraviti se in seveda nestrpno želim zvedeti, kaj je na stvari."

"Seveda," je rekel gospod Lorry. "Da — jaz —"

Čez nekaj časa je pristavil, zopet popravljaje kodrasto, lanenosvetlo lasuljo nad ušesi:

"Zelo težko mi je začeti."

Ni začel, toda v neodločnosti je srečal njen pogled. Mlado čelo se je zopet nabralo v nenavaden izraz — ki pa ni bil le nenavaden, marveč tudi lep in značilen — in ona je dvignila roko, kakor bi z nehoteno kretnjo ujela in zadržala begotno senco.

"Ali ste mi Vi popolnoma neznani, sir?"

"Ali mar nisem?" Gospod Lorry je razširil in iztegnil roke z dokazujočim nasmehom.

Med obrvmi in malim ženskim nosom, čigar črte so bile tako nežne in mehke, se je izraz poglobil, ko je zamišljeno sedla na stol, zraven katerega je do tedaj stala. Opazoval jo je, kako je premišljevala, in v trenutku, ko je zopet dvignila oči, je dejal:

"V Vaši drugi domovini, menim, da Vas najbolje nagovorim kot mlado angleško damo, gospodična Manette?"

"Prosim, sir."

"Gospodična Manette, jaz sem uradnik. Izvršiti mi je uradno opravilo. Ko me boste poslušali, me smatrajte le za govoreč stroj — zares, jaz skoro nisem nič drugega. Hočem Vam pripovedovati, gospodična, če dovolite, povest enega naših klientov."

"Povest!"

Zdelo se je, da je nalašč preslišal besedo, ki jo je ona ponovila, kajti nadaljeval je naglo: "Da, klientov; v bančnih poslih imenujemo navadno navadno ljudi, s katerimi imamo opraviti, svoje kliente. Bil je Francoz, zelo učen mož — zdravnik."

"Iz Beauvaisa, ne?"

"Da, iz Beauvaisa. Kakor gospod Manette, Vaš oče, je tudi ta gospod bil iz Beauvaisa. Imel sem čast ga tam poznati. Najino razmerje je bilo poslovno, toda zaupno. Bil sem takrat v naši francoski hiši in od tega je — ah, že dvajset let!"

"Takrat, sir? Kdaj, prosim?"

"Pred dvajsetimi leti, gospodična. Oženil se je — z Angležinjo — in jaz sem bil eden oskrbnikov njunega premoženja. Njegove zadeve kakor tudi mnogih drugih francoskih gospodov in francoskih družin so bile popolnoma v Tellsonovih rokah. Ravnotako sem in sem bil oskrbnik na ta ali oni način mnogim naših klientov. To so bile le uradne zadeve, gospodična; v tem ni prav nič prijateljstva ali osebnih interesov in prav nič kakega čuvstva. Šel sem v teku svojega uradniškega življenja od enega klienta do drugega; skratka, jaz nimam nič čuvstev; jaz sem samo stroj. In da nadaljujem—"

"Toda to je povest mojega očeta, sir; in dozdeva se mi" — pazljivo čelo se je obrnilo zelo pozorno k njemu — "da ste me Vi prenesli v Anglijo, ko sem ostala sirota, ker je moja mati živela le še dve leti izza očeta. Skoro sem prepričana, da ste to bili Vi!"

Gospod Lorry je vzel malo, obotavljajočo se roko, ki se mu je ponujala, ter jo udvorno pritisnil na ustnice. Nato je takoj zopet odvedel mlado damo k njenemu stolu, se oprl z levico na naslonilo in si z desnico sedaj drgnil brado, nato popravljal lasuljo nad ušesi ali poudarjal svoje besede ter se odzgoraj dol oziral na njen obraz, med tem ko je ona gledala k njemu navzgor.

"Gospodična Manette, da, jaz sem bil. In spoznali boste, kako odkritosrčno sem ravnokar govoril o sebi, da nimam nobenih čuvstev in da je vsako razmerje, ki ga imam s svojim bližnjim, le uradno razmerje, če pomislite, da Vas nisem od tedaj nikoli več videl. Ne; Vi ste bili od tedaj varovanka Tellsonove hiše in jaz sem bil zaposlen z drugimi opravili Tellsonove hiše. Čuvstva! Za take stvari nimam ne časa, ne prilike. Celo svoje življenje, gospodična, obračam le velikansko denarno vrtilo."

Po tem nenavadnem popisu svojega dnevnega dela je gospod Lorry z obema rokama pogladil svojo lanenosivo lasuljo (kar je bilo popolnoma nepotrebno, ker ni bilo nič bolj gladkega kot njeno svetlo površje) in je zavzel zopet prejšnji položaj.

"V toliko je to, gospodična, kakor ste ugenili, povest Vašega ubogega očeta. Sedaj pride razlika. Če bi Vaš oče ne bil umrl, ko je umrl — ne prestrašite se! Kako ste skočili!"

Ona je bila res skočila. Pograbila ga je oberoč za roko.

"Prosim Vas," je dejal gospod Lorry s pomirjevalnim glasom, dvignivši levico z naslonila stola in položivši jo na proseče prste, ki so se ga močno trepetaje oklepali, "prosim Vas, pomirite se — to je le uradna zadeva. Kakor sem dejal —"

Strmela je vanj tako prestrašeno, da je obmolknil in se zmedel; nato je začel iznova:

"Kakor sem dejal: če bi gospod Manette ne bil umrl; če bi bil nenadno tiho izginil; če bi ga bili odpeljali; če bi ne bilo težko ugeniti tisti strašni kraj, dasi bi ga ne mogla nobena umetnost zasledti; če bi imel med rojaki kakega sovražnika, ki je mogel izrabiti predpravico, o kateri so se ob mojem času najdrznejši ljudje onstran vode komaj šepetaje upali govoriti; na primer predpravico izpolniti pripravljeno tiskovino, s katero je izročil koga pozabljivosti ječe na nedoločen čas; če bi bila njegova vdova prosila kralja, kraljico, dvor, duhovščino poročil o njem in vse zastonj; — tedaj bi pač bila povest Vašega očeta povest tega nesrečnega gospoda, zdravnika iz Beauvaisa."

"Prosim Vas, sir, povejte mi več."

"Bom. Takoj. Ali boste mogli prenesti?"

"Vse morem prenesti razen negotovosti, v kateri me sedaj puščate."

"Hrabro govorite in ste tudi hrabri. To je dobro! (Dasi je kazal v obnašanju manj zadovoljnosti kot v besedah.) Uraden opravek! Smatrajte to kot uraden opravek — kot opravek, ki ga je treba izvršiti. Če bi torej bila zdravnikova vdova, dasi zelo srčna in močna žena, toliko trpela zaradi tega, preden se je otrok rodil —"

"Ta otrok je bil deklica, sir."

"Deklica. To je — to je — uraden opravek — ne vznemirjajte se! Gospodična, če bi bila uboga gospa toliko trpela, preden se je dete rodilo, da se je odločila ubogemu otroku deloma prihraniti dedščino muk, katerih grenkobo je ona bila spoznala, s tem da ga vzgoji v veri, da je oče umrl —; ne, ne poklekujte! Za božjo voljo, čemu klečite tu pred menoj!"

"Zavoljo resnice. O dragi, dobri, blagi gospod, zavoljo resnice!"

"To je — to je uraden opravek. Vi me raztresate in kako naj uradujem, če sem raztresen? Le jasno in hladno! Če bi mi sedaj na primer blagovolili povedati, koliko je devetkrat devet pensov ali koliko šilingov je dvajset gvinej, bi me zelo ohrabrili. Mnogo bolj bi bil brez skrbi glede Vašega duševnega stanja."

Ne da bi naravnost odgovorila na ta poziv, je sedla tako mirno, ko je kar najnežneje vzdignil, in njeni prsti, ki se niso nehali oklepati njegove roke, so postali toliko mirnejši, da je gospod Jarvis Lorry bil malo potolažen.

"Tako je prav! Tako je prav! Le srčno! Uradni opravki! Ukvarjati se Vam je z uradnimi opravki; koristnimi opravki. Gospodična Manette, Vaša mati Vas je tako vzgojila. In ko je umrla — menim, da ji je srce počilo — ne prenehavši zaman iskati sledi po Vašem očetu, Vas je zapustila dve leti staro, da rastete in se razcvetete v lepo, srečno deklico brez temne skrbi v življenju in negotovosti, ali je Vašemu očetu srce že otrpnilo v ječi ali pa se muči dalje skozi dolgo vrsto let."

Ko je govoril te besede, je gledal z občudujočim usmiljenjem dol na bogate zlate lase; kakor bi si predstavljal, da bi že utegnili biti prepleteni s sivimi nitmi.

"Vi veste, da Vaši starši niso bili bogati in da je bilo tisto, kar so imeli, zagotovljeno Vaši materi in Vam. Denar ali kako drugo premoženje se ni našlo, toda —"

Čutil je, da mu je roko krepkeje stisnila, in je obmolknil. Izraz na čelu, ki ga je tako nenavadno zanimal in ki je bil sedaj stalen, se je poglobil v bolest in strah.

"Toda on — on se je našel. On živi. Skorogotovo zelo izpremenjen, najbrže le še razvalina, dasi moramo pričakovati vse najboljše. A vendar še živi. Vašega očeta je sprejela hiša starega služabnika v Parizu in midva greva tja; jaz, da ga spoznam, če bo mogoče, Vi, da mu obnovite življenje, ljubezen, vdanost, počitek, udobnost."

(Dalje prih.)

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.: John Kočevar.
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop Kušljan.
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Frank Ulchar.
Gowanda, N. Y.: Frank Zore.
Great Falls, Mont.: Mat. Urich.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan,
Indianapolis, Ind.: John Radež.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekan
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.
Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz.
Springfield, Ill.: John Peternel.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Stambaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelcich.
Valley, Wash.: Miss Marie Torkar.
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
West Allis, Wis.: Anton Skerjanc.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Willard, Wis.: Frank Perovšek,
Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglasi kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Spoštovanjem,

Uprav. "A. S."

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	$12.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za	$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

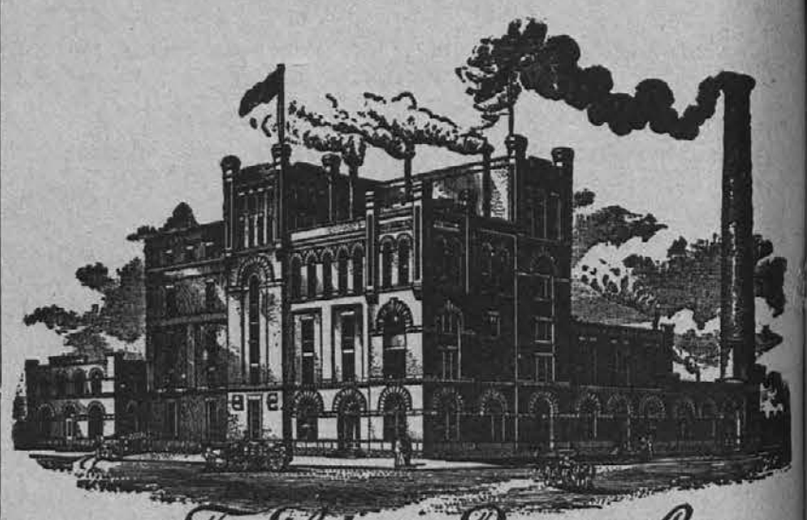

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS

POZOR! POZOR!

SPOMLADNE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odstotne vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, IL

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Luka Pleše

HRVATSKO-SLOVENSKA

GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina domača in importirana žganja in vina, ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk.

1014 North Chicago St., Joliet, Ills.

VISMORE NEBO CORK TIP Cigarettes

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405 S. Bluff St., Joliet, Ill.